

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ П. МЕЧНИКОВА

2534

N. 920.

Державинъ

Клевет. H
PAV. VITEZOVICHA

od lenya,

ODDILYENJA

MGETKOGA

PERVA CSETIRI DILA, //

Drugocs sadà nasvitlo

dana :

U koih stose zadëržava, druggo Li-
sta ovoga lice kaže.

|*****|

1282

U B E C S U.

Kalupom Jvanna Gelenicha.

1 6 8 5.

KAZIVAC.

**ODDILYENIA SIGEINKOGA,
DIL PERVI.**

figet Hėrvatſkim Goſpojam. *na liſtu.* 1.
Baſi ſinu - 18. ſin Banu. - 21.

DIL DRUGGI.

Ban kralyu - - 23. kraly Banu - - 25.
Ban Orſagu - - 26. Orſag Banu - - 27.
Ban ſigettu - - 28. ſiget Banu - - 30.
Ban Junakom - 33. Junaci Banu - - 36.
figet Banu i Vojnikom - 36 ſiget kralyu. 39.
Kraly ſigettu 40. ſiget Rimſkoj Crikvi 41.
figet ſam zvrėh ſebe. - - 42.
Vila Hėrvatkinya nad ſigettom - - 46.
Goſpodicsna Soſia, i Oral - - 50.

DIL TRETI.

Putnik, i Jeka - - 57.

DIL CSETERTI.

Nagrobnice - - 71.

**REVERENDISSIMO,
AC
PERILLUSTRI DOMINO,
DOMINO
MATTHIÆ IGNATIO
RADONAY.**

**ABBATI, & Supremo Capitaneo
Szalavarienſi, &c.**

Paulus Ritter S. P.

Et prosperis ſucceſſibus abundare.

Motus Amicorum precibus,
quas ſpernere crimen:
Quasque fuit nullus vin-
cere poſſe modus:
Triste occumbentis Vale, triftia buſta

Sigethi,

Eccenovis iterum mando premen-
da notis.

Ante tamen dudum ſtudia cum mente
voluntans:

Cujnam hoc Patrono ritè dicetur
opus?

RE-K.

X 2

En Tua præ reliquis Virtus occurrit ;
& illi

Exigua non id, cum ratione dico.
Nam cum nostra noyis induta Thalia
cothurnis

Concinat Heroum pro pietate me-
los ;

Quàm Tibi, vix alii fuit illa sacranda
Patrono :

Seu quid Mars fortis, seu pia Pallas
habet.

Ad calamum sat es aptus enim, sat es
aptus ad ensem :

Ceu cui utroque placet Pallas ami-
cta modo.

Nec minor Augusto es Miles pro Rege,
Sacerdos

Quàm Summo Coeli pro Jove ma-
gnus ades.

Martis habent acies sat notum, Eccle-
sia notum ;

Illinc Vir fortis diceris, hincq; pius.
Scilicet his, teneris Virtus se exercet
ab annis :

Ut Populo, Regi, chara sit, atque
Deo.

A

A Populo laudes, & honorem Rege,
salutem

A summo his factis ut mereare Deo.
Salvasti Populum Vir fortis sæpè fide-
lem :

Aspera pro Augusto vulnera Rege
ferens ;

Plurima restaurans Coelesti templa Mo-
narchæ :

Constanti semper cum Pietate Fide.
His Tibi pro meritis cupiit mea Musa
placere :

Capta in præclaros semper amore
Viros,

Nec minor est ratio, Patriæ quòd Fili-
us esses :

Pro qua idem cantat nostra Thalia
melos.

Nam bene cum primis de se, Patriaq;
loquentem

Sentit grata aliquem quilibet aure:
scio.

Ergò sat ut faciat tot Amicis Musa : per
Orbem

Et Tua cum merita nomina la-
ferat :

X 3

Excipe eam gracili venerandus fronte
Patronus :

Quam meritis etiam, quæso, fove-
to Tuis.

Est pia pro Patria : Patriæ Tu nempe
Sacerdos,

Verbo ac exemplo pro Pietate vigil.
Concinit Heroum Mavortia gesta :
Gradivum

Mavortem in proprio corde manúq;
foves.

Auspiciis animata tuis majora deinde
Sacret ut Heroum laudibus, atque
Tuis.

Programma.

MATTHIAS IGNATIUS RA-
DONAJUS.

Anagramma.

ITA, HOSTI MANU AGNITUS,
RADIUS.

Nupera Te quoties sensere pericula fortem :
Laudibus, & palmis tot venerandus eras.

Thræicio, radius, dextra sic agnitus hosti.

Is ferus ut timeat Te, pius omnis amet.

Esse bonus Miles, justus simul esse Sacerdos,

Pulchrum est: sicq; decet pro Patria, atq; Deo

Præclarus simul es Capitaneus, & pius Abbas:

Pura dabunt meritis Rexq; Deusq; Tuis.

Priaznivi Stavcse.

O Bechahse lani, ò pèrvomu Oddilye-
nja ovoga sigetskoga nasvitlo danju,
tri ostála Dila ù kratko vrime nasvitlo takoj
datti: koje kako ti viditi morebit csekase,
tako i jaukazatti želyah, ali divimi uzroki
upricsen, nitti tvojemu nadianju, nitti ho-
tenju mojemu zadosta ucsinitti mogah. nav-
lastitto, nebuduchi josche ona tri Dila po mi-
sli mojoj dosversena; pak, neimiuchi Gospo-
dara, koibüh ù Darežlyivi Millosche svoje
narucsaj vesselo priek: buduchi vrimena ovo-
ga Segga i nassega Orsaga Opchinu nato obër-
nulla, dà

Csim kî veche ima, vech želi imatti:
A kî nistar nima, odkudche sto datti?

à meni i Trude csinitti, i stroske gubitti,
ni uhara; jer nisam tako bogat, dà Gorre
s' Mosti za druggih labkochu vezem: ni tako
ubog, dà s' tim življenja uz deržanje ishem:
nitti tako skazlyiv, dà tast yu odtuda slavu
radim zadobitti. Pisma mojega spravve ne
na druggo, nego jezika Hèrvatskoga uz de-
žanje, i Naroda Imme, upravlyati.

gatih nasvitlo dal, koja jur spravna iman
ali zgora-recsena zadržuju. Zato, priazn
vi Stavce, ove knjižice medtimga prim
sti, i lyubi: dokle sriča druggim put odpr
najtiches ù nyih, stoje vridno pomilovanj
i pohvale, tuliko za nye, od koihsu spravlye
ne, tuliko za onoga, koje spravi. s' Tim-
Bog z dravo derži.

UCSINITELY KNYIGAM.

Jvrši nasvitlu bil, Sigette nebogi:
Mnogite je lyubil, i pokudil mnogi.
Videch date pako kude samo ludi:
A postenje svako daju mudri Lyudi;
Nazopet izidi' z tvoga porodyenja:
Nitse ludih stidi tamna govorenja.
Dostaj date hvale Lyudi od razbora:
A pameti male nebojse prikora.
Nit kudyen sam jesi: nit si pèrvi k'hvali
V' Dobrusè nevznesi, nitse v' zlu razali.
Nesrichanse svaki cslovik meni vidi,
Kojemu volya ki Cslovik nezavidi.
Nima-se prevzeti, komu sriča dvori:
Kad' sriča odleti, nisko obori:
Ovo na pameti imiuch, govori.

OD.

(I)

ODDILYENJA SIGETSKOGA DIL PERVI.

SIGET HERVATSKIM GOSPOJAM.

Gospoje hrabrene, i Hèrvatske Vile:
Kèste ràdi mene mnogu skèrb imille;
Nitsefe brinille pomochmi poslatti,
Od Turacske sille za mochme zdèržatti.
Dojdohvam Bratti, i Vojni, i sini,
S' nyimi Vitez zlati Ban Mikula Zrini;
Da ovoj zidini sigetškòj pomogu
Na koju Car csini zvérvit fillu mnogu.
U nyih i ù Bogu uffanjemi bisse;
I ohi, sto mogu, tose nekratisse.
Svaku skèrb imisse, kakome fahrane:
stràže razlucsisse vokol' na sve strane.
Oruzja, i hrané, donefosse dosti:
Ter viteski brane sigetške tvrèdosti.
Z Kèrstyanške dragosti vèchkratse pobisse:
I Turške zmòžnosti mnogo oborisse.
Lahkoche vèch visse nise moglo dati:
Neg kùmi donisse lyublyeni Hèrvati.
Bogvam stokrat plati ove priaznosti:
Ke siget dà zvrati nigdar nima dosti.

A

Al znam dà Dragosti svoje jur zelite,
 I ove kafnosti za csuddo dèržite.
 Pacse i dvoite: sto to morabitti?
 U seft nedily (mnite) moglib' se vratitti?
 Zacsse jur poditti nemogu na trage,
 Hiže pohoditti, i ukripit Drage?
 Zacs jur Turfke Age, i Passe bogatte
 U svoje Orfage za robje nepratte?
 Koi kot ù svatte vesselo hodisse,
 Za Dom, al za Bratte gdise f' Turci bisse.
 Za sužnye vodisse Turfke lyude glavne!
 I Imme dobisse od Vojnice davne.
 Vire Kërsta slavne vazdar buduchschiti,
 I Glave pripravne rad' svoih umriti.
 frichumij' tuziti pred Nebom i svitom:
 Kàme naruzitti hotti f' moim Cvitom;
 Dà moramsvim Littom na spomen ostatti
 Pedepsan sèrdittom rukom lyute Ratti,
 I v' bidu jukatti prez utihe svakke:
 f' placsem prilivatti potoke i mlakke:
 Trudit cvèrste sakke bijuch pèrse ove:
 Ter bijat od zrakke, kud' me tuga zové.
 svemi sèrce plové ù gorkoj zuhkofti:
 A ù sèrcu rové cèrv pun esemernosti.
 Tak' vej okornosti mà fricha nemilla
 K' mojoj boliznosti viesnoj doprimilla.
 Ah dàmeni htilla pèrvo ùprah datti;
 Negoje esinilla vas cvit zàme statti!

Neb'

Neb'mi tugovatti ovulika filla:
 Nitse ujidatti vam rad' svoga Milla.
 Takoje hotilla mà fricha imitti;
 Kàmise pustilla nie odolitti;
 Htechise zcinitti i v' Miru, i v' Ratti,
 Dàse nie smitti na nyu zanasatti.
 Koi vojvatti s' nye uffanjem hoddi,
 Nigda obogatti, nigdale oskoddi
 Sto jednucs dovoddi, to drugocs odvadya:
 Gdise lani rodidi, lettos-se odradya.
 sestraju sprovidya Nestalka na desno:
 Na livo Nenadya: v' želyenje telefno.
 Onaje ù tesno i figet grad zBILLA:
 Ona Vam urefno ruho pogrubilla.
 Kàsej' to zgodilla jedna fricha Ratti,
 Znam dàbi hotilla tuzna Vilo znatti?
 strahmej' povidatti, i nemorem zrechi;
 Nit morem mucsatti ù ognju ležechi!
 Rech-chu, prem bojechi; jer gdi-me strah zte-
 Ondi-me dil vechi verna Lyubav veže. (že,
 svi-ti mèrtvi leže Vitezi hrabreni;
 Jòh tebi, i tèže! jòh i tèže meni!
 svifu pobieni od meca Turfkoga:
 Žèrtva ucsinyeni za Dom i za Boga.
 Nisamse sam toga nádalv' fòj priliki:
 Nitsam vladal koga zmed' vassih Vojniki.
 svakkije to k' diki svojoj dèržal-bitti,
 Dà može f' Kèrvniki poboja imitti.

A 2

svak'

ODDIELY. SIGETŝ.

ŝvak'je želil pittu oné Turŝké Kérvi:
 ŝ' Turcsinom pobittifvak'fej' želil pėrvi,
 Jer pokleta zvérvu k' meni Družba milla,
 Dame nerazmėrvi Otomanŝka ŝilla;
 Mnoga trudna dilla, i harce hrabrene
 Vech púti ŝtvorilla jeŝt zaradi mene.
 Vridne i poŝtene zkáza priaznoŝti,
 Na priliku ŝtené, v' Kerŝtyanŝkoj ŝtalnoŝti.
 Nit ŝilne zmožnoŝti Turŝke nassiŝ ŝtrasse
 Iz ové Vernoŝti ŝkomŝe obechasse.
 Nit'ih ŝ'dári znasse obėrnut naŝtranu,
 Koje ponudyasse Junakom, i Banu.
 Dvakrát ŝunce ŝvánu, i mėrkla noch biŝŝe,
 Daŝe komaj k' ŝtanu Turci razredisse.
 Tulike zvérvisse na ov mal Grad ŝille:
 Da ŝvit érvat htisse, ŝvitbi prevratille.
 A Kėŝu branille ovo Grada krilo,
 Teŝkoj' družbé mille tri tiŝŝuche bilo.
 Csuddoŝej' čŝinillo Turacŝkoga jada:
 Od puŝŝak gėrmillo, kot da Nebo pada.
 ŝtrah ŝprida, i zada: zemlyomŝe treŝe Grad;
 Mnyah, propadu ŝadà i zidi i Cselyad.
 Ter htiah veche ràd, dàme mogu zdatti,
 A oni yiŝŝe tad v' životu oŝtatti.
 Ali glave datti pėrvo odlucŝisse,
 Nego Grad puŝtyatti jedan od nyih htisse.
 I dà prem jur biŝŝe v' obrambi zdvojeno,
 Nassiŝe pobisse vechekrát poŝteno.

ŝer

DIE PERVI.

ŝerceim hrabreno ŝtraha nepriima:
 Nit oko zaprenó od praha i dima.
 Jednaj' volya ŝvima: ni Caru, ni Passi,
 Daŝe ugnut nima; herkajuŝe nassi.
 Mene Turcsin ŝtrassi, dàmu ni nacŝina;
 A moi i vaŝŝi ŝtrassiú Turcsina.
 Al ŝve vech Židina ŝlabia poŝtaje,
 I jaka Družina od broja oŝtaje.
 ŝvemi veche daje zlo žal rok tėrpitti:
 Ni moch' napast, ka-je nad maňom, zcinitti.
 Neŝtajemŝe bitti branecŝ med' Židinom:
 Pačŝe i van itti na ŝpot Turŝkim ŝinom.
 Al ŝve vechom brinom zaŝtajat valya,
 Koja me ŝ' tvėrdinom do zemlyé obalya.
 Nádaŝŝe od Kralya dàmi pomoch pride,
 Kà akoŝe ŝpravlya, neka vech neide.
 V' Dobi-mu nepride glaŝ mojé nevolye:
 A Turci naŝlide, daŝe Ban zàkolye;
 Miŝlin: stobi bolye za pomoch čŝiniti?
 Turŝkoje ŝve polye ni kud van iziti.
 A duglve tėrpitti v' Gradu nam ni mochi,
 Nigdor v' teŝoj bitti nemore teŝnochi.
 Židoŝŝe po nochi dva ŝilna Vojvodde,
 Dà mogu v' Becs pochi, kazat ove zgoŝde,
 Kroz Tabor prohodate, drugud mochi nie,
 Ter joŝ Turkom ŝkodate hrabrene Delie.
 ŝercemiŝe ŝmie; Ovi-te probitti,
 I Dojt obilnie ŝkralyem govoritti.

A 3

6 ODDIELY. SIGETJ.

Al nehti puštitti Nesricha nazloba,
 Nit meni prošitti, videchme jur Roba:
 Neg Viteza oba hotimi zaterti,
 Dà prispiva doba k'zuhkoj mojoj smerti.
 Turci, kako herti, od svih stran obticsu;
 A Banše li verti, branech tomu bicsu.
 Al svevech izmicsu od obrambe moje,
 sveše vech primicsu, i ù Grad noštoje,
 Deh na svitu stoje veche nesrichnie?
 Jeli ferce koje pod Nebom tužnie?
 Moreli ružnie rannit sricha koja,
 Nego mene bie, i rannime moja?
 frid ostrame Boja gorko csini stati,
 Ulfanjami svoja od svakude krati.
 Od nikud imatti pomochi nemogu,
 V' rukeseje datti, i smerti, i Bogu
 I smert mierzlu nogu svakčas bliže meche!
 Ku-mi v' ovom flogu sricha prostit neche!
 Lyuto f' manom kreche, nedá Mira znatti,
 Mora ferce, vreche csemerom, imatti.
 Jos dáše Car vrati, sam pocse suditti
 I smert, jur na Vratifigettu, puštitti;
 Nehtech vech gubitti ni on svoih žitka,
 V' reziku mutitti, cih malla dobitka.
 Almi sricha britka izpit ní prošilla
 Zuhkoga napitka, kogaj natocsilla.
 Gdimi ní hotilla pokoja pustyatti,
 Kogamije silla Turška htilla datti.

V' ov-

V' ovoj duggoj Ratti Ban ù skärbi bisse,
 Nemoguch ostatti od dva - tri dni visse.
 Dà Turci pobisse jur do mallih nasse,
 A danaf izvisse silnim ognym strasse,
 Dà jur razervasse najjacse tvërdine,
 I blizu nagnasse dàih Grad nemine.
 Na ove nacsine Ban upiša lista,
 Dà jur siget gine, obznani do-ista.
 Golubica csista, od mladih uzeta
 Jz Kanize mista, dà f' tim listom léta.
 Jz Grada zide ta, i dobroij' letalla,
 Alje sricha klyeta jastreba poslalla,
 f' kimjuje zagnalla v' Carev sator itti,
 Kadije moralla tajnost otvoritti.
 f' timseje vratitti Caru zabranilla,
 Neg siget dobitti ná sricha nemilla.
 Carraje zbudilla, dà siget nastori,
 Daj' doba dospilla, ù kojše razori;
 Dà bie, dà mori, dáše josehe trudi,
 Kako Grad izgori, i ù Gradu Lyudi.
 Tad f' ognjem Car žudi rafutak meni dat:
 šafvimime udi trudese Turci žgat.
 I Ban poslidnyi Rat privolyišvoritti,
 Pod mecsše radyi dat, nego izgoritti.
 I svi tomu priti Vitezi želyahu:
 Za Veru umriti i za dom velyahu.
 Prostyenjemi dahu, umrit za-me htechi;
 Dà nato pristahu plakkati, govorechi:

Nck'

Nek'ſe pogodechi ſ' Turci v' ſilli ovoj ;
 Mene nyim puſtechi ſahrane život ſvoj ;
 Ali razgovor moj uſliſſat nehtihu ;
 Na poſlidnyi poboj ſviſe odputihu.
 ſva Uda umrihu od ſtraha ù meni,
 Kad' 'z Grada ſtupihu Vitezi hrabreni.
 Žitka ſvoga ceni pridavaju doſti ;
 Petkrat zaminyeni ſrid Turſke zmožnoſti ;
 Al, kot ſrid jakoſti volovita Mora,
 Ginneju hrabroſti Hérvatſkoga zbora.
 Jer Turci, kot gora, ſaſvih ſtránſu jaki :
 ſtrile leté zgora, kot krupi 'z oblaki.
 Padaju Junaki, i obramba mója ;
 Trefu mene tráki ledenoga znoja.
 Jos ní Turkómi broja ; á naſſihje mallo ;
 Stoje od razboja povechkrat oſtallo.
 Oh dáſe razpalló ní ; al zislo 'z mene ;
 Al tvérdye poſtallo móje ſérce, ſtené !
 Kad vasse lyublyene-ſínke, diku moju ;
 Viteze hrabrene razglyedah po Boju ;
 Poklamſe k' pokojú trudni Turci daſſe ;
 Po ovom razboju ; koga obdržaſſe,
 I Alla zazvaſſe oni Turſki ſini ;
 I ſtane obrasse, v' ſigetſkój zidini.
 Odidoh k' družini po kervavom polyu,
 Dá ſ' kimi nacsini damjim miſal bolyu ;
 Al najdoh nevolyu, zle tuge takóje,
 Keme lyuto kolyu tya do duſe moje :

Kad :

Kadmi mértvi ſtoje ſvi Vitezi milli ;
 I polyeſu ſvoje Grobje ucsinilli.
 V' ovoj ſmértnoj ſilli (ah meni potriban !)
 Méd Turſkimi tili leži Hérvatſki Ban :
 Zame ſmérti pridan, zame umrit volli,
 Vicsne ſlave vridan ; á ja vicsne bolli ;
 Vitez, kikolli dojde k' ovom Boju,
 Podſigettom proli rumenu kerv ſvoju !
 Zvana v' nepokojú prez grobja leziu.
 I na žalóſt tvoju vicsnim ſankom ſpiu.
 Znimmat Turci ſmiu 'z mértvih lipe ſprave,
 Oružje lovitú, i halye gizdave,
 Terſe ù nyih ſlave, á ležemi nagi
 Prez perja zvérh trave ſokolovi dragi.
 Turſkojſe neſnagi ſva vrata odpiru,
 ſtazzeſe i tragi Kérſtýanom zapiru.
 Glavare obiru Turci za ſiget ſvoj,
 Naſſi niſu v' miru ní po ſmérti ſvojoj ;
 Turci miran pokoj ù ſigettú ſtane,
 A leté na zbor moj i Orli, i Vrane :
 Ptice mih ráne (ah na ócsi moje !)
 I Zviri ; nyih hrane gladno gérlo ſvoje.
 Turciſe neboje vech ù Gradu Bana,
 Gdi pokojno ſtoje, kot ſrid ſvoga ſtana.
 Jurvamje ſaznana lyuta ſriha moja,
 I Rana-vam dana v' ſérce puno znoja ;
 Ka-je ſvérha Boja ; ke Boja nevolye ?
 Drugaſam ja Troja, i Muhaeſko polye.

B

Gla.

Glase od nyih bolye radbih bil pifatti,
 Al zlaſricha volye dobre nehti datti.
 Za'vo tugovatti vi hochete millo,
 Stovamſej' ù Ratti figetſkoj zgodillo.
 Nemogahu, Vilo, od vaf zét proſtyenje,
 Kotbi dužnobilo na'vo oddilyenje;
 Nego obverſenje name to zrucsisse,
 Kad'ſena borenje zadnye odputisse.
 Duh priporucsisse Bogu, Zemlyi Tilo:
 Terſlovo zelisse ovo, ſlavna Vilo;
 Proſſe ſinki millo, ſvak' od Majke ſvoje,
 Proſtyenje, za dillo od zamire koje.
 Jer ſvèrsihu Boje, na-kemi doſpiſſe,
 Pakſe ù pokoje vikvicsne dilisse.
 Lipovam hvalisse, za ſkèrb, trud, i pòte,
 Koje ucsinisse nyim vasse dobrote,
 V' Nebu oni hote pak za vaf molitti,
 Blažene Lipoté keche Bog platitti.
 Htihuvaf proſitti, neka nebolite,
 Daje ſvim umriti napamet primité.
 Ni Cslovik, ni dite, ſmèrti vtech nemorre,
 Dàga prem ſve ſchíte Vode, Ognji, gorre.
 ſmèrtiſe pokorre Poglavniki ſvita,
 ſvakim ona morre, ſ' niednim nepita.
 Prez molbe, i mita, i prez ſtraha takoj,
 ſvakoga v'grob zmíta, ſvakije dužan nyoj;
 Ilje Mir, ilje Boj, ta neſtaje bitti:
 Terſe nie ſmèrtnoj ſtrili mochi ſkritti.

Vaz

Vazdar zna priſpitti, i ſvagdi doſtanne,
 Gdiſe mnifhranitti, tu mnogi oſtanne.
 Na kogafe ganne, predobi Cslovika,
 I komu dá Ranne, nimu rannam lika.
 Pòd nye vlašti Dika, i Jakof opada,
 Od vika do vika ſmèrt na ſvitu vlada.
 Proſti od nye jada vassi ſinki milli,
 Nitſu bitti tada mogli, nit hotilli;
 Kòjſu rozumilli dà utech nemogu,
 Životſu puſtilli, à Duſice Bogu.
 Pri kom derže mnogu diku i poſtenje,
 Za vasseſad' mogu molit ukriplyenje,
 Uzimlye proſtyenje Drug od Drugarice,
 Navo doſvèrsenje žitka, i Vojnice.
 Zgubiſſe glavice, netele vratitti;
 Prez vasse tužice ſto nemore bitti.
 Po meni javitti vamſuſe hotilli,
 ſ' kimifu živitti do groba želilli;
 Dab' ſlovo imilli, akofu v' nagloſti
 Gdagod zagriſilli lyublyenoj dužnoſti.
 Neka ſvacka proſti ſvomu, to proſihu,
 A žamer izloſti oni ſvim proſtihu.
 Vam priporucsihu drobnu diteu ſvoju,
 Ku zgoit želihu po ovomu Boju.
 Jer Bog nyih k' pokoju po voj mojoj Ratti
 Gdi Anjeli poju hotilje pozvatti.
 Žato tugovatti nemoj ſlavna Vilo:
 Ovdi nyim oſtatti ſudyenoje bilo.

B 2

Koje

Ko jegodar Tilo navom svitu hoddi,
 Il knyasto, il cilo, smert na svoj cily voddil.
 Zna sclovik, gdi rodi nyega milla Matti,
 Algdiga smert zgoti, to nemorre znatti.
 Navlastitto Ratti koigod naslide,
 V' rezikimfej' datti, smert nablizu vide.
 U tuge i bide nedaj sercetvoje;
 slavna, ka nyim pride, i sveta smert to je.
 Trudne ove Boje viteski dospisse,
 Daih vas fvit poje vikoni, zadobisse.
 Dusice spafisse, a umerlo Tilo
 Zemlyicipuftisse daseje vratilo;
 Kobi tako bilo moralo v'prah iti,
 Jerfesmerti, Vilo, ni moch zataiti.
 Bog'ih csini priti, da u Raju stoje;
 Za Boga umriti, i za Dom slavno je.
 Oni dahu svoje to dicsno borenje,
 Trud, i smert tako je Bogu na postenje.
 Uzimlyu prostyenje i od sestric Bratti,
 Na skradnye borenje ove teske Ratti.
 f' kimise zastatti vech skuppa nemogu,
 Toim fricha zkrati po smertnom razlogu.
 A Vam frichu mnogu serdascem zelihu,
 Kad' se f' Dusom k' Bogu od Tila dilihu.
 Lipovam hvalihu zane lyubeznosti,
 Ke prot nyim nofihu sestriŝke dragosti.
 Za ke, priaznosti nemogu vratitti,
 Nit' mogu zadosti hvale porucstti.

Jer

Jer duglye zivitti fricha niim dala,
 Na svoj cily prispittigdaje svih pozvala
 Budi Bogu hvala! a nyim pokoj lipi,
 Kogaj' odibrala nyim Vecsnost, ne hipi:
 A Vafmi ukripi Bog Nebeske sille,
 I zallost odlipi v' ku padoste mille.
 Vechkratsfu gubille sestre Bratce svoje,
 Kojefu lyubille, o Lipote moje!
 I josfu pokoje mogle zadobitti;
 Jer sto sudyeno je, ono mora bitti.
 Nomoyte tuzitti za nyih visse reda,
 Njt lisca ruzitti, gdife mita neda,
 k' smeri, ka sve zeda, k' nyoj svaka stvar ziva,
 Kasnye ali vredali jednues dospiva.
 Ova bojazliva smert moie zuhkine,
 Gdirad' Boga biva, i rad' Domovine
 Vicsneimje Cine dala, i postenje
 Nebeske Visine, i za smert zivlyenje.
 Uzimlye prostyenje svakki Lyub od svoje
 Navo razdilyenje, Gospodicsne moje.
 Pokle trudne Boje za figet stvorisse,
 I slavnu tako je zame smert podnissime.
 A vam-mi zabisse rannu v' serce vruche,
 Ku, lyutu odvisse, zlicsit ni moguche.
 Daste tugujuche s' nyimise raztalle,
 Zakon neznaduche Udove postalle.
 Lyubavste imalle, i Drage lyubiste,
 Alimi spoznalle Dan radoŝti niste.

B 3

Drage

Drage pogubiste v' ovoj Ratti mojoj;
 K' meni ih puŝtiste, à k' nefrichi svojoj;
 Na poŝtelyi mærzloj, kuim Turci dasse,
 Ah prez vâŝni na nyoj uvike zaŝpaŝŝ
 Znam dà obechasse fkorofe vratitti,
 I Veruvam dasse ŝvami vikom bitti;
 Kitoucsinitti zelyahu takoje,
 I vam pohvalitti zad'erzanje ŝvoje;
 Kako Grad na Boje obfedyen lezase,
 Od ke strane moje Carov ŝattor ŝtase;
 Odkud Grad èrvase ŝ' bruncsenimilavi,
 Kakoŝe derzase Embrulah gizdavi;
 Kàdi konak ŝtavi Vojvoda Deliman,
 I ù mnogoj ŝlavi Amirasen iman;
 Gdiŝe ŝelin ŝultan Carov ŝin derzase,
 I Carov Zet Ruŝtan zpod Hamma lezas
 Kuda ziti znase ŝ' Hervati ŝlavni Ban,
 Gdi poboje csinyase Del' Vid, i Demirhan
 Kuliko koidan Turak pogubisse,
 Ki bi Turcsin vridan, kuliko ŝvih bisse
 Kako doŝværsisse te ŝigetŝke Ratte;
 ŝvak' povidat htisse, gdiŝe k'vam povrate
 Al, gdi mnihu dà t'e Turke obladatti,
 Tu Turci Hervate csinihu oŝtatti.
 Život uzivatti Bog csloviku poda,
 Aldokih dób, znatti tomu Bog ne doda
 Mladoŝti, nit roda lyuta ŝmèrt neglyeda,
 Verh kripoŝti ploda takoj nima reda.

Umolittŝ

Umolittŝe neda, za hvalu nemari:
 Pred ŝillom nepreda: nitŝe tiŝŝi ŝ' dari.
 Nyoj Kralyi, i Cari pòd oblaŝt dohodde,
 I ŝve žive ŝtvari, zrak, zemlya, i vodde,
 Vasse placem ŝkodde, dokle živem kolli;
 Ineŝtiche ŝzgodde k' vassoj britkoj bolli.
 Paddosevam dolli: na èŝernoj zemlyici
 Ležemivam golli dragi Lyubovnici.
 A moi Vojnici kiŝume branilli,
 Vridni poglavnici dà bi ŝvita bili.
 Oniŝuvas htilli na ŝmèrti proŝtitti,
 Kevam dà hu milli pèrŝtèno noŝtitti:
 Dab'vam mogli bitti pod ŝpomenom vieŝnim,
 Gdà ŝmèrt htì ŝkratitti k' zakonom pravi-
 Koje vi dàŝte nyim za vere znamenje, (csnim,
 Turci ŝalyu ŝvoim Bullam na poŝtenje.
 Na razjalloŝtyenje znam dà chevam bitti
 To tužno proŝtyenje, i plakat èsinitti:
 C' Dragittŝe dilitti Bolleŝtje velika:
 ŝerdasce zgebitti, jednaje prilika.
 Alvam neznam lika Bolli udillitti,
 Boje Mochi dika hochevas kripitti.
 ŝvakkomu umriti jednucs ŝudyeno je,
 Nigdor nemre bitti proŝt od ŝmèrti ŝvoje.
 Htihu odgnat Boje, moju zlu namiru,
 Dà ŝ'vami pokoje pak imaju v' Miru;
 Doŝpìh ja ŝinžiru Turacske težine:
 Umriŝŝe za viru oni Domovine.

B 4

Bog

Bog-im pòda Cine v' Nebu i postenje
 Za sve trudne Csine, i za smèrt živlyenje
 Uzimlyu prostyenje Otci od Dicsice
 Navo dofvèrsenje sigetke Vojnice:
 Liuchi niz lice grozne suzže jàda,
 Dàm srotice oštajate sadà.
 Ovaje navada, i sriche i smèrti,
 Od kih jedna vlada, drugga mora tèrti.
 Na kolluse vèrti, nitje stanovita,
 sadà zlim napèrti, sad' dobro podmita.
 Kogase nahita smèrt, toga izgodi
 I svakoga pita, kife nasvit rodi.
 Rat mà k' vassojskoddi, i k' zallostipride,
 Ah oviobodi, i mè s'èrce vrìde!
 Gdi Otci nevide drobnu ditcu milli,
 I vi za've zide Otceste zgubilli;
 Kibivas goilli na noge i litta,
 Dèrzanja vesilli vridno poglavitta.
 Ditco plemenitta, prossim, netuzitte,
 Vam sriche jos svitta, neg Majkam sluzitte
 Terefe ucsitte Otac vassih slide,
 I vife kazitte Domovini Zide.
 Bog, i sveti vide, dà nisam rad tomu,
 Ali tako ide prava Lyubav k' Domu.
 Bog v' Kralyestvu svomu pòda nyim živlyenje
 A' vam daj k' ovomu zelyno ukriplyenje,
 Uzimlyu prostyenje od Rodbine svoje
 Na vo oddilyenje, od fussed takore.

Dofvèrsihu Boje, kod tamna sigetta,
 Termi mèrtvi stoje odsad na sva letta,
 Bozja Millost sveta nyim vecsni pòda Raj:
 A Vaf do Diteta ù zdravju obdèrzej.
 I Blagoslov vam daj sveti, sriche, i Mir,
 Koi s' vami oštaj, i sigdar i sigdir.
 Ja dospìh ù sinjir od dragih razdilyen,
 Naslidnik Turf kih vir ah lyuto prisilyè.
 Klyikujem razcvilyen Vojstva oddilyenje,
 Od ognya razbilyè, uzimlyuch prostyenje,
 Al na dofvèrsenje i siget sam svoje,
 Zuhko odpustyenje mora zèt takaje,
 Tuzne Vile moje, ah do groba svoga!
 Za Viteze svoje, kod rassutja moga:
 Nazloba vicsnoga jafè od Vaf boim,
 Od ognya Turf koga pré dà v' prahu stoim.
 U Bogu nedvoim, akome prem bie,
 Jeda tugam moim jos funce prossie.
 Nigdorfe nesmie zverh svoje nevolye,
 I ki Bollest krie, ta necsini bolye.
 Ni to z moje volye daj' prem radi mene:
 To i mene kolye, Gospoje hrabrene!
 Mnogies Cvit uvene pèrvo neg dozrie,
 I Litnye funcsene svitlostitma krie,
 Siget suzže lie ù nevolji svojoj,
 Vila pèrsi bie za Lyublyenim, ô jos!
 Neg sbogom ù tvojoj Hiji Majko milla
 Prez sinka tuzno stoj, kogasi rodilla

Za nyim bud' ronilla fuzze prez pristanca,
 Zmiagaj' ujilla kod mojega stanka.
 Ni Nochi, ni Danka nechu ja pustitti,
 Od toga raztanka spomen neimitti:
 Iki bude itti Putnik mimo mene,
 S' nyimehu govoritti od Rattihrabrene.
 Vam serdasce vene, a meni svi Udi,
 Verh' trave eserlyene leze nassi Lyudi:
 Derzave zvezdene koim stanje budi.

BAN SINU.

Turju Dite moje, vidis da kot mravi
 Od svih stran nastoje Turški na naslavi,
 Da siget dobavi Car nyihov Poglavnik,
 Ali daga spravi i na prah i na nik.
 Koga, veran Vojnik ja Kralyu i Bogu,
 Prez kervi toj uvik psinni dat nemogu.
 Zato zabav mnogu, zato strasne Boje,
 I smertnu nalogu nossenam takoje.
 S' tim Bog, kot pravo je, ah za mnoge zloche
 Nas stvorenje svoje pedepsatti hoche.
 Odkud neg teskoche moramose nadat,
 Jer nasse slaboche sillache obladat;
 Gdij' verno triba stat i sercem napriti,
 Boguse v' ruke dat, jernamje umriti.
 Navike ziviti ovdise nemoze,
 Zemlya mora biti 'z kosti, 'z mesa, 'z koze.
 U Nebu nam roze vikovicsne evatu,
 Kechesnam dat Boze po ovomu Rattu!

Tu

Tu vech ni Brat Brattu nemore dat lika;
 Silla k' mallom jattu vervi ah velika!
 Svefe za Vojnika to hoche zaditti:
 smertije prilika, i k' nyoj-je dospitti.
 Zato se dili ti sinu moj lyublyeni,
 Pusti Otca bditi, a timi neveni.
 Vikni ja meni i trudi i, Ratti,
 I Udi ucseni rannam, i nespatti.
 Ako i ostatti ovdi meni bude,
 S' timchu dokonesatti mnoge stare trude.
 Evo starost Ude skoromi profite;
 A pak starci lude, koi smerti bise;
 Jere u nye mriže svakkomu je pasti,
 Zgrabiga srid Hize, i najveche Vlasti.
 Timi josche rasti v' Kripostjah, i Litti:
 Tichesmi jos k' Csasti Domovine bitti.
 Domuje sluzitti, i prud mnogih glyedat,
 Ter na volyu itti mladom' sercu nedat.
 Turške kervi zedat junacska je slika;
 I sercem nepredat gdij' Boja prilika.
 Al niedna Dika ni, ginut prez zroka:
 Hranitje Cslovika do drugoga roka.
 Tebe moga oka moram sahranitti:
 Tiches sablya boka Domovine bitti.
 Boguches sluzitti i bojatsje nyega,
 Vazdarga imitti v' dnu serca tvojega:
 Uffanje v' kojega esverto-ches ravnatti,
 Nyega za svojega Vojvodu derzatti.

Uest

Ucsitchesse znatti svakojoj Kriposti,
 I za Viru statti prez svakke dvojnosti,
 Kraicsnoj sloznosti pazzi skërbezlyivo,
 I svakoj dužnosti Kralyevoj marlyivo.
 Glyejmnoge pomnyivo od druggih prilike:
 Sve csini skoznivo rad' Boga i Dike.
 Postuj tvoje slike, a starie csãsti:
 Dobre svekulike, lyubi, manye vlasti.
 U Priazni rasli, vridnim dobro svori:
 Nedajse napasti, dat' serce obori.
 Sercemse pokori ponizenim Bogu,
 A uho otvori svakomu Ubogu.
 Po dobrom' razlogu svakoja csinechi,
 stavlyaj sinko nogu, Bogase bojechi.
 Bog, ovo glyedechi, nechete zabitti,
 Neg darov delvechi hochet' udilitti.
 Jachuti pustitti lmanje sve moje,
 Ko ù trudnih Litti kervjom spravlyeno je;
 Nadajuchse, to je, da naslidnik Otcin,
 Ravnatiches tvoje Csine na nyegov csin;
 Da tebe i Turcsin, i Kerstyan glyedechi,
 Pravije ovo sin Banov, moze techi.
 A ja odpustechi život sega svita,
 I v' Nebu živechi, komi Bog obita:
 I kadinam kitta cvaté v' Rajskoj slavi,
 I Bog Dusam svitta vernim ù lyubavi,
 Dãte neostavi, hochuga molitti,
 Neg milloft pastavi, kãche s' tobom bitti:
 sada

Sada imas itti Poglavniku momu,
 Poklon ucsinitti Gospodinu tvomu.
 Poklyekni k' ovomu s' kolini obima,
 Proffech, dat' ù svomu Milloserdyu ima;
 Ter da vred svoima nam slugam provide,
 Da' z ovoga Dimma dalye csad nepride.
 Jer zmõzni Car ide, i jur blizu Grada,
 Dãse skoro vi de, Turfka silla pada.
 Hodi sbogom sada ù lmanje tvoje,
 Rad' koga naslada tve Majke Gospoje.
 Priatelye moje, i Znance pozdravi,
 Koi nõse svoje prot meni lyubavi:
 Neka oni zdravi brãne Domovinu,
 Jer smert menespravi pod ovu Zidinu.
 Sbogom dragi sinu, ni csal govorenju:
 Tribaje Druzinu herkati k' borenju:
 statchemose (zcinu) ù Rajsko živlyenju.

FIN BANU.

Nemoj Gospodine sina raztavlyatti,
 Ove-chu te;ine s' tobom odbavlyatti.
 Imas koga slatti ù Kralyeve Dvore,
 Koi bolye znatti one pute more.
 Nemojmi pokore takove csinitti,
 Po koj sin nemore tvojn naslidnik bitti.
 Jalichuse skritti, bi,echi priliku,
 A Otac pobitti, i umrit za Diku?
 Komubi Vojniku bil tvoj sin spodoblyen?
 Lipse-bi ù viku, dabi bil nerodyen.

Volir

Vollim bit Rob vodyen po Turfskih Pazari,
 Neg framotno plodyen po nassih kotari.
 Dà ima sve stvar, i svega zadoŦti,
 Ki zaglasnemari, vik' živé v' tamnoŦti!
 Ako premjakoŦti doba-mi jos neda,
 Almi niŦu koŦti, ni Ŧerce iz lèda;
 I mè Ŧerce žeda one TurŦke Kèrvi,
 Ne zadnyega reda, neg Ŧtat gdi-su pèrvi.
 Umritje: Ŧmèrt vèrvi, nijoj-Ŧe moch branit,
 Pèrvo, potle, tèrvi Ŧ telom-teŦe hranit.
 Komu-chu-Ŧe Ŧhranit od tvoje dragoŦti?
 Majku neche rannit Ŧ tim veche tužnoŦti
 A mojoj dužnoŦti kod Otca umriti,
 Vicsnig laŦ diesnoŦti potomeheiziti.
 Ne Ŧamo tèrpitti Ŧ tobom-chu žedyu, glad,
 Ali-Ŧe pobitti, dà-Ŧam prem Ŧlab, i mlad;
 Dà paesechu i rad od meca TurŦkoga
 Umrit za ovi Grad polag Otca moga.
 NeŦillujme toga OtceŦe moj csinitti,
 Akoch' Ŧina tvoga tvoim tragom itti.
 ŦmèrtiŦe Ŧakrittì ni mochi Csloviku:
 A Ŧvakkò dobitti Ŧmèrtyom ni moch' Diku!
 Nitje grob Vojniku Ŧvakkomu ù Boju;
 Neg ovu priliku daj na želyu moju,
 Ŧliditmi veliku Lyubav, i Ŧmèrt tvoju.

S V E R H A

DILA PERVOGA.

OD.

ODDILYENJA SIGETSKOGA,

DIL DRUGGI.

BAN KRALYU.

KRalyu Krùno Ŧvèta, Ŧvita GoŦpodine,
 Evo od Ŧigetta najkasnye novine.
 Nakratkome esiné jur kèrvjò piŦatti.
 Pera i esèrnine ni esaffa iŦkatti.

To za zlo imatti neches vernom' Ŧlugi:
 Znaduch, pošluvatti dà moram ù tugi.

PiŦma uzrok drugi ni mi, GoŦpodine,
 Neg Vernosti dugi piŦat-ti-me esiné.

DalŦimi tvèrdine ŦigetŦke csuvatti,
 I Sereg Družine viteske ravnattiŦ

Ŧtòti nazad datti pravicsnobih dužan,
 I racsun kazatti, kakofi uŦlužan.

Al nècsu, sto tužan Grad Ŧ nami tèrplyaŦe!
 Kad'ga oboružan Car glaŦom èrvase!

Sto tvoj Sereg znase bit za bolye Gradu,
 Ono sve esinyase, kot Nebesa znadu.

U TurŦskomu jadu zdèržasmo vernosti,
 Dà prez naŦ nèpadu ŦigetŦke tvèrdosti.

Ali tužni goŦti ŦigetŦkim domarom,
 Utuhle hrabroŦti ŦigetŦkim Csuvarem!

AKO

Ako prem nad Carom męrtvim cselo zdvignę
 Al nad ſvoim kvarom niſko glavu prignu.
 Doſta doſad' ſignu i Blaga, i ſlave;
 Al' mu ſadà zbignu ſve iz Ruk, i 'z glave.
 ſigetſke Dęrzave Turci zadobiſſe,
 A Gradyane prave tve ſluge pobiſſe.
 Za pomoeh ſlat viſſe, nemoſe ſkęrbitti;
 Udeſ tako ht iſſe ſigetom imitti.
 Niſe zany' tužititi nemoj, Kralyu milli,
 Nitti naſ tužititi dāsmoga puſtilli;
 Turciſu platilli ſamim Carom nyega,
 Kęrvi odvratilli, za oppratti ſvega.
 A Mi Grada tvęga (kot rekoh) bran iſmo,
 I 'z Mita kojega, dali dāga niſmo;
 Zato odluciſmo znamenje puſtitti:
 Kažoti ſlužiſmo, vredcheſ glaſ imitti.
 Mallo vech broitti morem družbe moje;
 Joſe na Boj itti i ovi neboje;
 Ali dā obſtoje, ni Miſli, ni Mochi:
 ſvakkı cseka ſvoje ſmęrti ũ kratkochi;
 Živ docsekat nochi niedan nemore,
 Negſe nāda pochi ũ Nebeske Dvore.
 Najkaſnyimſe borę tvoje ſluge Bojom;
 Tvoju ſvitloſt dvore i kęrvſicom ſvojom.
 ſ Družinom-mi tvojom zadnya ũra bię,
 Nad glavomſe mojom Turſka ſablya vie.
 Iſuſta vapie, koigodar pāda:
 A ſve, toga prie, Nedaj Turkom Grada.

Al

Al red ſadà ſadà i mene poziva,
 Od ſprida i zada jurme kęrv poliva.
 Tvoj ſluga doſpiva ſ'žitkom govorenje,
 Niſko poniziva, zimlyuchi proſtyenje.
 Proſſech oſkęrblyenje Orſaga imatti:
 Za, ovo morenje dalye nepuſtyatti.
 Michemo oſtatti bilyig pod ſigetom,
 Dā nie prez Ratti doſſal k' Mahomettom;
 A Bognamſe ſtatti daj ũ Raju ſvetom.
 KRALY BANU.
 Verni moj hrabreni Kneze, dragi Bane,
 Viteze venceseni, Schite moje ſtrane:
 Lyutotime ranę glaſi ſmęrti tvoje,
 Keſuti zadane rad' zidine moje;
 Ucsiniſi Boje ſtraſne ſ' Poganini,
 Puſti Tilō ſvoje pri iſtoj zidini.
 Ku-bi Turſki ſini neka ũživalli,
 Liſtor tebe, Zrini, dābimi puſtyalli.
 Nebi meni dāli tulike gorkoſti,
 Gdibimi oſtalli Vitezi Vernōſti.
 Lahkobih tyęrdōſti ſigetſke pozabil,
 Po tvojoj hrabroſti zake bih ſpet' rabil.
 Neg dāteje zgrabil na ſmęrt rok cſeſtitti,
 Koi kaže, dāſ bil Vitez poglavitti.
 Drugacſe ſtvoritti nehti ſęrce vruche,
 Za Turſku kęrv pittı odmlada kipuche.
 Toje tvoje Kuche žalloſt kruto dieſna,
 Kū zrech ni moguche, i ſlava vikvicsnā.
 C Hęc

Hektoru prilicsna hoti tva smért bitti,
 Kod Boga právicna ſvojche dar imitti.
 Dàti pomoch priti necsinih ù ti kraj,
 Za mochte kripitti, zgovorena imaj.
 Jer pèrvo glaſ (to znaj) dàmi doſſal nie,
 Nego ſliſſah vapaj; figet grad Turſkije!
 I Dà tebe prije, Bane, ſmért niemilla,
 Ter tvoje Delie ſ' tobom umorilla.
 Viteſkaſi dilla pokazal hrabroſti:
 I ke ní proſilla zaveza dužnoſti.
 Rad' ove vernoſti ſinachut' lyubitti,
 I ù priaznoſti ſvu Hižu imitti.
 Imechu dičſitti tvoje, miſto mita,
 Kojecheti cvitti vikom zvrhu ſvita.
 Glaſa plemenitta doſtatij' na vike,
 A v' Nebutij' kitta zaſlužene Dike:
 Vernofť poglavitta te ima prilike.

BAN ORFAGU.

G Oſpodo, i Knezi Hèrvatſke Dèržave,
 Glavari, Viteži, i rázumne Glave:
 Csullifte zabave, ù ſkèrbi, i ſtrahu,
 Koi vasse Lave figetom èrvahu.
 Gdivamſe dèržahu eſvrſto polag mene,
 ſtvári nepuſtyahu niedne hrabrene.
 Al ní miſli Cené vech za trude nasse:
 Jurſu dovedene koncu ſkèrbi vasse.
 Nego ke vas ſtrasse ſille, i bics lyuti,
 ſricheim nedasse koncu doſegnuti.

Vred.

Vredchete glaſcsutti, ne na vassu volyu,
 Stoſev' Gradu ſmùti, i v' figetſkom polyu;
 ſtvar nepiſem bolyu ù hipu ovomu:
 Turcinaſ jur kolyu na putu ſmèrtnomu.
 Ovo jur i k' mnomu Tilu ſmért doſpiva,
 V' Harcume ovomu zadnya kèrv poliva.
 Turcin Grad dobiva, ja paddam ſ' moimi,
 Telo Zemlya biva, à Bog Duſu primi.
 Vipak tamò ſvimi ſbogommi oſtajte,
 ſrichami dobrimi kotare ravnajte:
 ſpomen' z naſ imajte ù ſvetom molyenju;
 Terproſtyenje dajte k' ovom razdilyenju:
 ſbogom na ſvrſenju života i Ratti;
 Bog k' ovò tèrplyenju nemojvaſ puſtyatti;
 Dajnam ſev' živlyenju Nebelkom zaſtatti.
 ORFAG BANU.

B Anè nassa diko, naſ viteſki Bane,
 Csufino tve veliko borenje, i Rane,
 I ſmèrti, ke brane vratit-tiſe k' ſvoim
 V' ove tvoje ſtrane, i Vitezom tvoim.
 Vaſù tugi ſtoim iz ove prilike,
 Placem zbranim moim neſriche tulike.
 Jaucsu Vladike, i ki Dom branisse,
 Dà ſe, od nyih, Dike tako raztanisse;
 To Bog tako htisse, Lyubezan, i Virra;
 Drug, komu drag biſſe, za Druga umirra.
 Akoſe pèrem zbirra ſ' tim nam vech rezika,
 Niſnemanhye zvirra ſ' tim Hèrvatſka dika;
 Jako-

C 2

Jakoga Vojnika hrabroŝti izpunil,
 Od vika do vika ŝlavomŝiŝe krunil.
 Miŝeŝi oŝkrvnil, i zvěrnul takóje,
 Daj' krvto pobrunil od ŝvitloŝti ŝvoje.
 Gdiŝi bitti Boje ŝ'onimŝe podŝtupil,
 Ki vaŝ ŝvit ŝkoro je pod ŝvoj ŝtrah ŝakupil.
 Kij' na Zemlyu ŝtupil, kot robce bojechu,
 Da ni ŝablyu ztupil ni Lexander vechu.
 Na tvojemu plechu podneŝŝal-ŝi mnoga,
 Herkula, nevmrechu cŝaŝt, vika ovoga.
 Mi tebe, i tvoga ŝallujuchi zbora,
 Od briga Muŝkoga tya do ŝinya Mora,
 Mollimo-ti dvora Rajŝkoga ŝvitline;
 I Pomoch odzgora zvěrh tvoje družine.
 Trud tvoj Goŝpodine, naŝ Hervatŝki Ban
 Navik mnoge Cine v' ŝpomenu oŝtane,
 Piŝmetiŝe cŝine na ŝve ŝvita ŝtrane.

BAN SIGETTU.

MOj ŝigette milli jur ŝad' ŝbogom budi,
 ŝuprot Turŝkoj ŝilli dalyeŝe netrudi;
 Jer veche nepruddi u tebi nam ŝtati,
 Mecŝ, i Ogany uddi, i živlyenje krati.
 K' Boguŝe obrati, vech ni u naŝ vlaŝti,
 ŝmėrt namje na Vrati, ŝamimje opaŝti;
 Puŝtitje Napafŝti, gdiŝe neda zmochi;
 Ni Jelvi uzraŝti ŝrid ognya ni mochi.

Csim-

Cŝimŝmote pomochi mogli, a nehtilli?
 Pėrvo vecŝne Nochi dabi ucinilli;
 Jerŝino odlucilli pod tobom oŝtatti,
 Kiŝmote lyubilli važdar kako Bratti.
 Neka budeŝ znatti, konamje hotenje,
 Za mochi zdėržatti nigdaŝnye poŝtenje.
 Ni ŝmėrtno borenje necheimo puŝtyatti,
 Neg zate živlyenje, kako Brattya datti.
 Al ŝriča imatti zaminu tu neche,
 Neg u ovoj Ratti oba na tla meche.
 Neka neka kreche, neka na tla hitti,
 Mallochemi veche ŝ' tim tuge zabitti.
 ŝamo ŝalloŝtitti u tomume cŝini,
 Dami obranitti ŝigetta mochi ni.
 Daŝe Turŝki ŝini, po takovoj ŝilli,
 U ovoj tvėrdini budeju dicsilli.
 Kiŝmo to branilli, docŝkat neželimo;
 Umrit v' ovoj ŝilli pėrvo, ŝvi velimo.
 Vrime ide mimo: ninam vech pokoja;
 Turcŝin uliŝt ŝimo na ŝvak' put naŝtoja.
 ŝbogom želyo moja, ŝigette hrabreni;
 Ta neŝriča tvoja na ŝalloŝt je meni.
 Ali po vrimeni, ŝlidech prem Turcŝine,
 'Zmeneŝe ŝpomeni, i' z moje Družine.
 Ter nekati brine ŝerce nedohita,
 Jer ovako gine Cŝaŝt ovoga ŝvita.
 Vech nimamo miŝa rad' tvoga pokoja,
 Vernofŝnam Kraly pira, i onaje tvoja.

C 3

Ovo

Ovo lice Boja csuttichenam Trude,
 Dokle ù naf koja kaplya kèrvi bùde,
 Puffitchemo Ude zàte stanovitto,
 Iskodde, i Prudde svèrsit ovo Litto,
 Tilo truda fitto izlahka umirra:
 A Bognam za Mito Nebesa odpirra.
 Bogu Duh, Zemlyi to Tilo, Kralyu Virra.

FIGET BANU.

K Udchesè dilitti Viteski Bane moj?
 Komuches puffitti nesrichni figet tvojoj?
 Jalichu po tvojoj smèrti sam ostatti,
 I Neviri ovoj moje Klyucse datti?
 Toliches pustyatti, Gospodine milli,
 figettom vladatti klyetoy Turfskoj silli?
 Zatolise billi jeste dosle trudno?
 Toliste cinilli meni biti prudno?
 Tami glavu csudno dugovanja trude:
 Jedno kad' je udno, dà sve udno bùde?
 Nacs jur bisse Trude tulike csinitti,
 Ako imàh sude Turfskim Robom bitti?
 Zdavname puffitti mogoste pod Cara:
 sebe sahranitti, i nádatse dara;
 Neg docskat, dà zgara figet, pak umriti?
 Kulikoche kvara s' tim Orsagu priti!
 Al vidim dà niti sricha tu potrebu,
 Csinech duheiti z Pakla, dàme grebu.

Ja-

Jaliti k' Pogrebu kamen donest imam?
 Ni v' Zemlyi, ni v' Nebu vech uffanja nimá,
 'Z Pameti se snimam, Imme zaboravil:
 Tuliko tug primam, kemij' Car postavil;
 Kralymeje ostavil: oglasafe Matti:
 Tifise odpravil smèrtyom setovatti;
 Dèrjim dà jur znatti ni Bog zàme neche:
 Gdamefe v' toj Rattifve dobro odmeche.
 Zdvojenoje veche ù obstanku momu!
 Ludose gdo meche suprot Roku svomu,
 Nuti, suprot komu vojuvah mnogo Lit,
 sad' se moram tomu i klanyat, i molit?
 V' Menise oholit moram dat Kèrvniku,
 Moj dobar glasprolit, i flavu, i diku!
 Spodoban Coloviku i ja moram bitti,
 I sriche priliku za udes imitti.
 Sille odolitti nemorem takmene:
 Nit' vaf sahranitti, nit' veche vi mene.
 Mene v' sinjir rene ova Turfska silla,
 Desnice hrabrene vase v' tesno zBILLA.
 Neg mà Diko milla, moj Bane cseftitti,
 Nemoj odvèrch dilla, kòchute molitti,
 Kad' ti more bitti: hti (za mnogih bolye)
 sebe oprostiti, i Družbu z nevolje.
 Dà vaf nezakolye, ka mene zatira,
 I zjednaca v' polye ova Turfska Vira.
 Dajme jur sad' zmira, jur sam na nis spravlyè,
 Jer tako sinjira nemorem bit zbavlyen.

C 4

Mal.

Mallo-che Car slavlyen s' ovim prahom bitti
 A Orsag ostavlyen zate-che tuzitti.
 Nemoj zlo terpitti dvoje Gospodine,
 Nemojse gubitti jur kad' figet gine.
 Ni tulike cine figet, ni vridnosti,
 Da zany' Ban primine, i take Hrabrosti.
 Dajme moguchnosti pod oblast jur ovoj,
 Neka tebi prossi, i družini tvojoj,
 Joschesse po svojoj mudrosti truditti,
 Da bude skoro tvoj figet moral bitti.
 Nemoj zlo terpitti polag zla jos gorre,
 Ko-se izlicsitti nigdar vech nemorre.
 Nedajmi, moj Borre, glyedat tvoga Groba,
 Nit date oborre ova moja globa;
 Neg ako i Roba jakime Car prime,
 Alme Turška zloba porussi sasvime,
 Radbih duggo yrime da budete zdravi
 Na preslavno ime slovenskoj Dersavi.
 Zato se pripravi k' Miru pristupitti,
 Tere neostavi vas Orsag tuzitti;
 Nemoj zalostitti Gospoj lipe broje,
 Ke k' meni pustitti smihhu Drage svoje:
 Zbog nevolje moje s' nyimi ginnut nemoj,
 smillujse verh tvoje, i tulkih Gospoj.
 Nezhajaj na poboj vech, moj slavni Bane,
 Nego silli ovoj pusti moje strane.
 Vidis moje Rane, vidisme v' prah itti,
 Dajme pod Pogane, tebi te prostitti;

Spri-

Zgovorenches bitti u Bogai Kralya;
 Gdije zlo terpitti, manye obrat valya.
 figet-ti zahvalya, za lyubav tuliku:
 Ter, gdise obalya (prossi) bi; priliku,
 Na vrimena dalya da pronasas diku.

BAN JUNAKOM.

BRatyo draga moja, moi Sinci milli,
 Ki do sverhe Boja s' manom jeste bdilli:
 Znanoste csinilli u mistu oyomu,
 Da-ste verni bili Bogu, Kralyu, Domu.
 Ostaviste v' tomu dobar glas posvude
 K' spomenutyu svomu, dokle Lyudi bude.
 Viste mnoge trude s' manom ucsinilli,
 Vechkrat harce hude s' Turci obverfilli:
 Vechkratste razbilli Kervolok nasse,
 Na smert d' vodilli i Bege, i Passe;
 Turci robe vasse vechekratsu bili,
 Kraine poznasse kojaste kerv lili.
 Nassemo slidili starie u dillu,
 Mnogics odolili s' mallim mnogu sillu.
 sad' viddite, k' tilu ka-nam smert pripirre,
 Uzga gradyu bilu, Zide-nam podirre.
 Bog ove namirre csini na nas itti,
 Htechi u nas Virre tvrdoost razumitti:
 Bil' vridni zivitti s' nyim v' nyegovoj diki?
 Dosadna terpittihti v' ovoj priliki.

C 5

AJ

Al vech za grih nikki na naf sãrdit nie,
 Trud v' ovih rezikki za pokoru prie.
 Ťkradngi Dan-nam sie živlyenja ovoga,
 Gdinaf sřicha bieřrid Ognya gorkoga,
 Od ťveganaf ťvoga odbiene daje,
 Neg ťamnam vãrh toga mecs, i duh ořtaje.
 Zato prořřim dãje ťvakkã toga htenja,
 Dã ťadã nastaje rãd ťvoga pořtenja:
 Dã pãrva csinyenja hrabrenořti ťvoje
 K' ťvãrhi pomãřfenja ťvogafe neboje.
 Promiřlech takãje, dã vech, neg odniti,
 Oydinam dano je pořteno umriti.
 Tu-j' nam odřuditti pořřiba rok hãilla,
 V' kom csini ťvãřsitti nassa trudna dilla.
 Dakle Bratyo milla ť' volyami flořimmo,
 Ter kadje ta ťilla; dicsnie zberimmo;
 V' Ognyu negorimmo, v' robřtvo niře datti,
 ťlavni Boj ťtvoriãmo, v' ovoj zadnyoj Ratti.
 Miřalje imatti na Boga i diku,
 Veruj' obdãřatti ťvomu Poglavniku,
 Za Lyubav veliku, drage Domovine,
 Imiuch priliku zkazattife ťine.
 Pridyih nassihs Csine viteskeřtvorimmo:
 Kakogodar mine, ť' Turciře borimmo;
 Junacski umrimmo dořvãřsivsi řitak,
 Kãrvav nyim puřtimmo, i tuřan dobitak.
 Neka ov dořpitak nam ťlovã pořvuda,
 I v' Nebu napitak dobimo vãrh truda.

Csinilliste csuda, csudaste tãrpilli,
 ťufeddařtvu puřãa trudnořte ťluřilli:
 Jos Vitezi milli mal csãř ov ťãřpitte,
 I ù ťkradnyoj ťilli hrabrořt pokařitte;
 Trudan duh puřtitte 'z trudna Tila iti:
 Vernořt obdãřitte, kũche Bog platiti,
 Kako vech umriti lipse Junãk morre,
 Nego kad'ga Ťchiti, i ťãblye oborre?
 Niřu to pokorre, neg ťriče: kã dasse,
 Dã Lyudi govorre od Vridnořti vasse,
 ťkãřbi jur priřtasse, pokoja csãřpřide;
 ť' ovimře, do nasse ťlave, putem ide.
 Puřtimo Zavide, iřvãkkoj Zameri,
 Ovdi na Obide, ã v' Nebo k' Vecseri,
 ťadã v' jednoj Veri, v' jednoj priãznořti,
 Pokařãmo toj ťmãri Kerřtyãnřke ťtalnořti,
 Miřal v' poniznořti vãřzimo ù Boga,
 Ter Boja trudnořti ťvãřsimo ovoga.
 Ja zmed' vař jednoga nechu zapuřtitti,
 Neg, koř Bratta ťvoga, ťvãkkoga zminitti.
 Niř želim řivitti nakon vař, nitti-chu:
 Pãrvi hochu itti ťkuřřit ovu ťriču.
 ťbogom Alãpichu: ťbogom ťvi ořtali,
 Bratte, i Ditichu veliki i mali.
 Odřvud ogany pali, niř miřta Vojniķu;
 Kiřmo dicsno ťtali, paddimo za diku,
 Umritje Csloviku: viteski umrimo,
 Ter řvitu priliku vernořti puřtimo:

Dobar obdërjimo sebi, i Domu glaf:
 Kralyufe vkažimo verne i u ov csaf:
 Bogu duh vratimo, kije umërł za naf.

JUNACI BANU.

BAne Gospodine, evo tvoje fluge
 Stobom se nebrine od niedne tuge.
 Nakon-sebe ruge nezele puštiti,
 Nego flave druge smerti ucsinitti.
 Stobom Boja bitti kako dofle bismo,
 Stobom kerv prolitti esversto odlucisimo
 Neg sto pregrisimo u passoj du;nosti,
 Profit-te hotisimo da-nam millo profiti.
 Nasseti vernosti pod zapovid stoje,
 Pod kom se jakosti niedne neboje.
 Ziti na poboje, i u nyih opasti
 serce gotovo je kot na pirne slasti:
 Vencinam se goje posrid Rajske vlasti.

SIGET BANU i VOJNIKOM.

VIteski moj Bane, koga slavno dillo
 Na sve svita strane jurfej raztocsillo:
 Komuj sigdar bilo skerblyivo hotenje,
 Dab se rassirilo Kerstyansko postenje:
 Kralyu poklonyenje dabi vas svit hranil,
 Mir i pomnozenje svojih razprostranil;
 Kisi vazdar branil susedstvo kot Dom svoj,
 Pri Kralyu nastanil, i Bogu, najam tvoj.

Ivi

IVi f' Banom takoj Vitezi csefitti,
 Ki dojdoste na Boj za siget branitti:
 Nehtech se skratitti na tulike trude,
 Mucno izmoritti te hrabrene ude;
 Paccè davam bude spomen vikom cvitti
 serca-vas to nude smertyom zaversitti.
 Mogah obchutitti lyubeznivu volyu,
 I kom moju odbitti zelyaste nevolyu:
 Da vechu ni bolyu, rad' zderanja moga,
 Pomoch imat v' polyu nemogah, zva Boga:
 Vi-ste, kot za svoga Bratta, za-me stali,
 Ni truda smertnoga nistese vgibali.
 I sebe-bi dali (kot hoche to biti!
 Ali k' vassoj hvali.) na smert umoriti.
 Neg, kad' nato priti sricha-je gonilla,
 Da mora odpriti Siget Turf ka silla,
 Nek' placse ma Vila Siget ske zidine,
 Odhittivsi krila i ruha svitline:
 Ter tamne pechine neka za stan prime;
 I u nyih zuhkine terpi na sve vrime:
 Neka pervo lme, diku, i hrabrosti,
 Pozabioj time u vecnoj gorkosti.
 Za te priaznosti, i csin poglavitti,
 Nemoremvam dosti vikom zalivalitti:
 Vech-mi ucsinitti nego sebi hteiste;
 sebe zapuštitti a mene braniste!
 Veche ucsiniste za Doma postenje,
 Neg i kad' zeliste za svoje zivlyenye:

Na

Na smärtno borenje pri vullite itti,
 Neg v' meni svorenje Turško potërpitti;
 Nis' moguch hvalitti toj lyubavi dosti,
 A manye platitti tulike vridnosti.
 Tofu priaznosti, tofu slavni Csini,
 To Kralyu vernosti, lyubav Domovini.
 Ke sam Bog visini v' Rajskoj nadilyuje,
 Jer val' svit dosti ni, dahi izplatyuje.
 Takose putuje v' Nebesku Dërzavu,
 Dà viesnom vëcsuje javorikom glavu,
 Takò Vojnik slavu zasobom ostavlya,
 Dusi svojoj pravu bastyinu dobavlya.
 Ter tako ponavlya i živlyenje svoje:
 Gdi vech' nezabavlya smërt, nitti zlo koje
 Zaslužno to je vam, Druzino milla,
 Za' ve teske Boje, za' va trudna dilla.
 Lipavamsej' zvila v' Nebu javorika,
 IKitta procvilla, i nevmërla Dika.
 svakoga Jezika pissam zaslužiste,
 Nebeskih Vojnika ù brojse združiste.
 Zuhku csassu piste s' Kërsta Mucseniki,
 Život dofvërsiste k' postenju i Diki.
 Ilavnise Vojniki svudachete zvatti;
 V' Nebu po svih viki s' Bogom kralyuvatti.
 Mogulise datti veche tuge koje,
 Negfu v' ovoj Ratti ove tuge moje?
 Gdi glyedam sve svoje na jednes zgibatti:
 s' Blagom kër v takòje dragu prolivatti!
 Boje

Boje obilatti, ù kòmu sva stoje,
 Mollim: htij postlatti k' nyim Anjele tvoje;
 Koimi na svoje nyih primeju Ruke,
 Odnesu v' pokoje z ove trudne Muke,
 Nutti Turške buke, kà na nassih idde!
 Nossëch kopja, luke, puske, sablye, židde;
 Vechese nevidde Hërvati hrabreni;
 smërt Turskom naslidde sillom pokriveni.
 Jaoh, jaoh meni, ke glyedam žuhkine!
 I sërce uveni, kad' sve dobro gine.
 sbogom Gospodine Bane! sbogom Bratti!
 To je Domovine lyubav obdërzatti:
 Toje pokazatti prave Vire zlamen;
 Bog vam hoche datti pokoj vecsni. Amen.
 sërcese obratimë v' drivo i kamen.

SIGET KRALYU.

JOS sad' Kruno svëta, prilikaj' pisatti;
 Jstvari od sigeta naznanjeti datti.
 Neka bude znatti Veliesanstvo tvoje,
 Dà dospihu Ratti pod sigetom Boje.
 Ali to prez moje nesriche nehtihu:
 Klyikujem za svoje, od kihme odbihu.
 Duggome branihu Hërvatske hrabrosti;
 Ali odolihu Turacske zmožnosti!
 Ucsinihu dosti polag Bana svoga
 Na tvojoj Vernosti za Dom, i za Boga.

Od

ODDILY. FIGET.

Od mecsa Turfkoga dà svi pri umrisse,
Neg figetta tvoga Turcsinu pustisse,
Turci posvoisse figet tvrdo misto:
Altiga platisse obilno za-isto.
Iz kostibi csisto tulik grad zgradilli,
Kesu pod nyim listo ovi put pustilli
Mnozinaje silli, i fricha ne malla,
V' ovih mucsnih dilli, Turfkøj pomagalla.
Al, dàj' prem pustyalla i figet dobitti,
Ni od smerti znalla Cara obranitti.
Zatose tuzitti, preslavni Kralyu moj,
Ni v' serce primitti tesku volyu nemoj.
Pokraly, i Sereg tvoj, dà slavno pomrisse,
Vernosti hrabrenoj Raj plachù dobisse.
Za pomoch slat visse skerbittise nemoj,
Turci Grad dobisse, i derze kako svoj;
Nekte svèti flisse, i nyih dàdu pokoj.

KRALY FIGETTU.

Tvoj List na veliko priez žallostyenje,
V' kò prossis mà diko odmene prostyèje.
Csuh tvoje borenje hrabreno zadošti,-
Za obstat, hotenje, u mojoj Vernosti.
Bog-im grihe prošti, ki htihu skratitti,
Dà tvojoj trudnosti nif' mogal prispitti.
Zalmij, i žalbitti hochemi do groba,
Dà moras sluzitti Turcsinu za Roba.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

ODDILYENJA
FIGETSKOGA,
DIL TRETÍ.

PUTNIK I JEKA.

Odkudje ov hamet? odkud to Grobovje?
Jedali to zamet figetov je? *Ov je.*
Deržim na prilikkü kot dà glasi jecse,
Termi nigdo nikkü rics izrecse? *Recse.*
Ovdi nikkö Božje stvorenjese krije:
Odgovara: glasje kako prije! *Ije.*
Javise gdofigöd, esiaj to rics bila,
Kâmej' na ov prihod zabavila? *Vila.*
i Lyudisü novi, i Vile ovdeka:
Neka imme povi, akoje kâ? *Jeka.*
Tolimi Jeko ti, Dräg i Planin slavo,
Doslaš naproti? Jeko zdravo! *Zdravo.*
stupi bliže Vilo: vidisme, kakosam
Namirilse v' dillo ovo sam? *Ovosam.*
stupi, dajse glyedat, neuhajaj mimo:
Al rec', gdichu ja stat? to prossimo! *Simo.*
Nut zapovidi te tvoih ricsi slidim:
Ovosam: alite jos nevidim! *Vidim.*
Znam, stare navade dà i šadà imas:
Kâte vidit ráde neprostimas! *Stimas?*

E

Lud.

Ludoje proffiti (veliferics zdavno)
 Sto ni moeh dobitti; toj' opravno! *Ravnoh*
 Negti dar obitam, slavna Jeko moja,
 Puŝtime, da pitam za nikoja! *Koja?*
 Pitatchu, stoj' bilo: ti kazat obitaj:
 Tere ŝebi, Vilo, dar dopitaj? *Pitaj.*
 Al stohtu csinitti za pomen, naredl,
 Gdiches govoritti od obsedi? *Sedi.*
 Negbih jos rad znatti prez ŝide, i ruha,
 Sto imam derzatti rad' poŝluha? *Uha.*
 Csuddantij' Rattin ŝvet, i csudne navade.
 Po kih navo ŝiget Grad dopade! *Pade!*
 Kad' ovo zaglyedah, hodech p'ovih Puti,
 Od csudda udom dah ŝvim prenuti! *Nuti?*
 Oh kakojaki Grad (csudnoŝpomenutje)
 Mora tērpitti ŝad' Raŝŝutje! *Raŝŝut je.*
 Keŝumu puŝtyalli Ratti v' ovoj ŝranki,
 Krutotifŝu malli ti oŝtanki! *Tanki.*
 Gdimuj' pēva ŝilla? gdimuje ŝpodoba?
 Kagaj' nato dilla zla hudoba? *Doba.*
 ŝam Turŝki Poglavnik pride podte Zide,
 I ŝ' nyim mnogi Vojnik za napride? *Pride.*
 Csudnotij' csinilla ŝriŝha, ŝad' ŝe ŝmije,
 Ona Turŝka ŝilla dāga bije? *I je.*
 Trāve pocsērnihu od kērvī velike:
 ŝvudŝe (znam) tocsihu kaplye prike? *Rike.*
 Tulika Grad ērvech Turŝka veliesina,
 Sta pokāza najvech 'z nepocsina? *Csina.*

Kako

Kako Grad uŝgasse? toŝu csudne ŝvari!
 Jeda Ogany daŝŝe Janicsari? *Csari.*
 Kuliko Vrag more i ŝ' Rukom i ŝ' Uŝti!
 Ali te prikore Bog pripuŝti? *Puŝti.*
 Toŝu, ki naŝ ŝtrasse biesi prez utihe,
 Nicsemurne naŝŝe, za pregrihe! *Grihe.*
 Stoje ŝadā ŝiget Turkom? pokih dob je
 ŝ' Ovulikom burkom poŝtal Grobje; *Rob je.*
 Takofej' nagnuti moral' z pērve vlašti?
 (Gdaga htiCar lyuti popaŝti). *Opaŝti.*
 Dobroŝe derzase v' ŝigetŝkoj trudnoŝti,
 ŝ' nyimi, ke ravnase Ban; Mladoŝti! *Doŝti!*
 Gdoj' pomoch jos tvoril? gdi kako ŝena ŝtog,
 ŝrid plamenaj' goril ta ŝiget nebog; *Bog.*
 Ka bi ŝilla Banu, al ŝriŝha ne bolya?
 Dā dojde k' tom' ŝtanu, gdi' nevolya; *Volya.*
 Kakovŝe csinyase Turkom ta Ban tuzan,
 Kadā prot' nyim ŝtase oboruzan? *Ruzan.*
 Kakoje odganyal Turke? jeli kannech,
 Gdaj' ŝiget pomagal verno branech? *Rannech.*
 Dā Ban bie jako, videchi Kurt Zimo
 Kudje jahal? (ako pitat ŝmimo). *Mimo.*
 Dobroŝe je csuat, ŝtase mnogi boje;
 Teŝkoje kupuvat zdravje ŝvoje. *O je!*
 Kad' ŝe je Ban vidil jur na ŝmērt primoran:
 Niŝe Cara ŝtidil pokoran? *Okoran.*
 Cŝvērŝtu ŝnagu, uprav kaŝe veli ŝilla,
 U ŝercemuj' Narav prodilla! *Rodilla.*

E 2

Os

On Turfki Car velli, ki ucsini ov sled,
 Stobi rekla, jeli jur bil profed? *o sed!*
 Ponassoj zemlyi svoj jedinfé glaf csini,
 Dà Car nie v' ovoj bil zidini? *I ni.*
 Dakle on pri zgínu neg žadnya vlast pripri,
 Inegfé Turcsinu figet grad odpri? *Pri.*
 Grob-mi želé dosti vidit ócsi moje,
 V'kom' zassute kosti Cara stoje? *Toje*
 Mallotimuj' zemlyé zà hižu dopallo,
 Kóm' se vérha želyé ni imallo! *Mallo.*
 sam Car rad' tih Zidi issalsej' gubitti;
 Nil' to (stot' se vidi) bluditti? *Luditti.*
 Csím vech blagovitti Cslovik (kotfe veli)
 Tim veche želitti moželi? *O želi!*
 Csigovoli bisse? gdoše radya za'vo?
 Zaesliffe trüdisse, tužna spravó? *Pravo.*
 sad' je zavérsilla fricha ú tužnosti:
 Dóstimuj' sluzilla ú radošti! *Dosti!*
 Kulikogodar Let; iz prahaje bilo,
 I v' prahseje zopet' povratilo! *Tilo.*
 figet nakon' nyega posta nyemu slúga,
 A dovika svega Csastmuj' drúga? *Rúga.*
 fricha ima Chudi i dvi sto i tristo:
 sad' udi, sad' prudi: minya misto! *Isfo.*
 Kadà fricha komu hochese družitti;
 Jelju triba tomu sluzitti? *Uzitti.*
 Al kifubogatti, Gospoda takoje,
 sami uzivatti sve nastoje! *Toje.*

Ni prav' (al nek' ide!) dà niki sve ždrie:
 A niki od bide i zla gnie! *Nie.*
 Jel' Car na've strane, i na've prilike.
 Dopelyal zibrane sve Vojnike? *Nike.*
 On jaki Deliman, vazdar na Bojganyen,
 Jeli od smértnih Ran bil obranyen? *Ranyen.*
 Mora svak' dojt na dvor smértnoga Ulmora:
 Ilje gdo priko Gor, il prik' Mora! *Mora.*
 Dà kad' je Deliman nazad k' Boju zassal,
 Jeli Carev Divan podnasal? *Odnasal.*
 Onse neda vladat samovolyan kot Lav:
 Puttomuj' triba dat kij' samoglav! *Oglav.*
 Kogano Junaka z' nassih glaf povida,
 Lyutoga i jaka kot Medvida? *Vida.*
 Stojenyemu bila Hajkune hrabrena,
 Dase recé Vila oruzžena? *žena.*
 Csefaje bilo nyoj, dasej' pomuzilla,
 I po Vojfki Turfkoj projti smilla? *Milla.*
 samo radi toga daseje kazalla,
 I Milloga svoga stiskalla? *Iskalla.*
 Dà, gdi Vid ne-bisse, à onaj' opchilla,
 Nili koga visselyubilla? *Ubilla.*
 I Onaj' tù palla od-pota i kervi;
 Vacsfeje pustyalla slipota? *Lipota.*
 I nyoj mecs smért zàda kod druggih Vojnika:
 Stoje Mužu sadà ta Vladika? *Dika.*
 Mnogoj' ucsinilla (neka recsem potom)
 Alje to dobila lipotom! *I Potom.*

Dicsnaj' stanovitto lvubay te Gospoje:

Al zaistinitto ako to je? *To je.*

Dabise sad' jakih tako Zen iskallo:

Kulikob' se takih Zen imallo? *Mallo.*

Ik'erb sad' rad gizdoche zena Mužu dava:

I dà Mužu hoche bit oglava! *Glava!*

Sta pak Muž spoznava, aliè náda 'z toga?

Komu zena dava razloga; *A Zloga!*

Dabise iskallo spodob toga Csina,

Kogabi dozvala Gospodina? *Nina.*

Ter kad' vésini koje zlo, nebojazliva

Prigrisenje tvoje jos pokriva! *Kriva.*

Kad'oj Muž zamira, karaju, al svitti,

Malloga tad smira lyubitti? *Ubitti.*

Nefrichan do smerti, nit mirno, nit zdravo,

Kise v' zlo operti: tužna spravo! *Pravo.*

Dobra zena biva v' Hiži pokoj Muski,

Alise dobiya viteski! *I teski.*

Na pervose vrati pominyanje odzgor:

Ter dalye nekrati tvoj razgovor! *Govor.*

Kad' tu siget billi ti Turfki Glavari,

Stofu govorilli zli Tattari? *Tari.*

I Pravoga tresse, dà vech nezna zafe:

Temelye vazesse, i jaz nase! *Znase.*

Kako sada csasti polag Vere stare,

Crikve v' ovoj vlasti, i Oltare? *Tare.*

Kaj' Basta tu bila na priliku Goré?

Ku mnyahu dà filla nepremore; *More.*

Po svoj toj tvërdini Grad ujisse zmijs.

Terse ù Zidini Turcsin smije! *I je.*

Vidim (tugo nassa! v' Gradu, ne kot prija,

Gdi allacse Passa, i Delija; *I ja.*

Vridnoga on ùbi zaisto kërstyana?

Koga Vezir lyubi zpod tumbana; *Bana.*

Gdiga pogodi on, dà oppade niece,

Zërnóm, al ostrinom fulice? *U Lice.*

Ja mnyah (kot glas hodi, ali ni svidoka)

Dàga zërno zgodi pokraj Boka? *Oka.*

Blago nyemu sasvim, kise tako trudi!

Jeda smert, kot dobrim, i zlim prudi? *Udi.*

Pravo; zli od Dobrih lucsenifu zdavno:

U Pakluje pogrih zlo pripravno! *Ravno.*

Dobri pak naim svoj dërže v' Nebu diesni:

Kim ù Nebu pokoj je pravicsni! *Vicsni.*

Dobar buduch Vitez na nas Kërstyanski kraj

Gdi projde mertav Knez Chaki Juraj? *U Raj.*

Mnogih jos diticha mladost, ka-je cvilla,

Ovdije zla fricha ugasilla? *filla.*

Stoje v' Banu tomu Lyudem najvech millo,

I Bogu samomu ugodillo? *Dillo.*

Dillo to na vike dvizatchemu péra

Od juga tya prike sivera! *I Vera!*

I Vera Jakosti, Lice stanovito,

I sminstvo hrabrosti poglavitto. *I to.*

Gdobi tužni siget v' nyegovoj tesnochi

Bolye mogaliznet, al pomochi? *Mocki.*

Koju to dëržis Moch? kad' bi od-svúd lenost
 Za siget branit doch, i nevernost; *Vernost.*
 Koi nišu stali na to Boja csudo,
 Pomochsu zdëržalli nezaludo! *Ludo.*
 Istina; mogu prit i onik' tom' slogu:
 Al oni promislit to nemogu! *Mogu?*
 Ludofu csinilli; susedastva krovje
 Branitbi imilli, kako svoje. *O je,*
 Zla ta nassa slaga od narave stare
 Razpustya Orfaga nam kotare! *Tare.*
 Kudgodar putuje, i želyé, i Pira
 Dostanam skrachuje ta za mira! *Mira.*
 Joste prossim zmillá, dab' mi nisto sadá
 Od ovoga htilla kazat Grada? *Rada.*
 Sto Turci kričsahu, poklej' Rat pristalla,
 I Grad obdëržahu? billi znalla? *Alla.*
 Turkamise vidirics; stoje na ov slóg?
 Nyu vechkrat besidi Bogat i Ubog; *Bog.*
 Tako oni Boga zovu vpomoch' z Niba;
 Zazivatje koga potriba! *O triba!*
 Millostivmuje vas, ki dërži nyegov svèt;
 Opetbise za nas pustil propet? *Opet.*
 Toga Grada rádi mnogije plemenit
 Zginul Turcsin mlad i vrimenit? *Imenit.*
 I Embrulah dicsni? da recsem Pandion,
 U Igrah prilicsni al Arion? *I on.*
 Tužna Lyuba p'ovom nastomuj' dopalla,
 Preznyegaj' udovom postalla! *Ostalla.*

Dab'gá

Dab'ga mogla dostat ona Lyuba mlada,
 Poslabiga iskat prik Harada? *Rada.*
 Csujem, dá lip bisse, i med' Turčicsastan,
 Kriposti imisse mnoge vlastan? *Lastan.*
 Dostije v' lyubavi skërbi i tvžnosti,
 Akose prem slavi zbog radošti; *Dosti.*
 Vechbih nisto, Vilo, pital od lyubavi,
 Dabiti ne-bilo do zabavi? *Bavi.*
 Jakosam zalyublyen! od kud ginem, blidim;
 I skorosam zgublyen, dá nevidim! *Vidim.*
 Necsujem vechekrat, gdibi triba csutti,
 Nit' se morem sabrat, nit' ganunutti! *Nutti?*
 Lyubim; al dá budem dëržal medyu Csuddi,
 Vecheli ta Lyudem kripost pruddi? *Uddi.*
 Al kadà svi želé ù Lyubavi stana,
 Je nikka (kot velé) ù nyoj hrana; *Rana.*
 Žuhko nyim nestaje, kih Lyubavigoje:
 Mnogim Lyubav daje pokoje. *O koje?*
 Živit svojóm dragom, ta-je Lyubav picha:
 Pak, kadaih f' Blagom dofricha; *Ofricha!*
 Kad' ni sitta želya f' ovimi nacsini,
 Ni mnogo veselya toj Družini. *I ni.*
 Zmed csuda Diticha, koimje granila,
 Nili Karlovicha hranila? *Ranila.*
 Gdo od toga znade najvech Lyubovnika,
 I Kamuse dade vech prilika? *Lika.*
 Ah mnogeje Mille on uzival flasti,
 Stofuga csinille te napasti? *Pasti.*

E 5

Sta

Stra Lyubovnik najvech sêrdascem pojida
 Veche nego fidech kod Obida? *Bida.*
 Kad' nas, Vilo, ružis na ove nacsine,
 Tesko hitre dèržiš nas na pline? *Line.*
 Ustanje lyublyeno niš nas podpirra?
 Škusanje hrabreno nas obširra? *Tirra.*
 Kom' su pravi znani uzroki lyublyeni,
 I v' sêrcu podžgani plameni? *A' meni!*
 I Tiš želyenje ovo obchutilla,
 I ovo škèrblyenje vidila? *I Dilla!*
 Znam, dà Lužany nikad' bi ute zalyublyen;
 Dà, billiti ikad' on polyublyen? *Eyublyen.*
 Svešu zate tuge, i trudi lagahni:
 Nil on nad sve druge sričan? zdahni; *Ab ni!*
 Ovo dobro ja vim; dà ti v' onih tugah
 Dalasi placzà nyim, i mnogi uzdah? *Dah!*
 Onje tebe lyubil nezmerpo takoje:
 Daj' živlyenje zgubil zate svoje. *O je!*
 Ostavi vech ov svit mèrtav tvoj Lyublyeni;
 Gdi jos cvate on cvit rumeni? *U meni.*
 Ah tužna v' Lipoti! Negse v' bunar kladde,
 Daga pri, Vilo, ti nepopade? *Padde!*
 Nisi mnilla, Rake dàmù kaze pišam?
 (Iz dvojne ja svàke vanišam) *A' nišam!*
 Stoto valya mazat? Jur kad' sobom mahne,
 Moglašise vkažat pri neg zdahne: *Ab ne!*
 Negovore svega, nit vidu Proroki:
 Dragoga tvojega jesu zroki! *Reki.*

Kad'

Kad' vidi tu škoddu ù bunaru Vila,
 Jeslilise s' vodu poskropila? *Pila.*
 Lyubovniku tvomu (dàte prem nevidim)
 Kruto v' Licu tomu ja zavidim. *Vidim.*
 Kako najvech ima pohvalyenja draga,
 Kašè vèli svima Kripost, šnaga? *Naga.*
 Kad' jur dokoncsyava trudyèje, kakov dar
 Najdraži ziskava trudan Brodar? *Odar.*
 Ravnosu to htille moje Mišlicsutti;
 Ah lipo kod Mille je ushutti! *Nutti?*
 Dragà Lipota je; al povij, Vilo, ta
 Štamnogo zadaje nam Lipota? *Pota.*
 Tribaje Lyubavi i mnogo daruvat;
 A, kad' ju dobavi, obicsuvat? *Csuvat.*
 Gdocheju csuvatti pravo medyu nama,
 Dabiju dèržatti sve s' kosama? *Sama.*
 Kad' se gdo oženi Lyubavom pritezàn,
 Škèrbjomse on meni mni razvezàn? *Zvezàn.*
 To ù sričistiš neg, komuj' (rec' meni)
 Najvech dužàn, kišè Muž oženi? *Ženi.*
 Kot pri ognju dima, gdifu dèrva huda,
 Pošla Lyubav ima, i kot Ruda! *Truda.*
 Vazdaršè dèržattina Lyubavi drugoš,
 Dobro morem znatti, dajè bludost! *Ludost.*
 A ženskoj naravi, i nassoj dragosti
 More prez Lyubavi bit radošti? *Dost!*
 Puštitju mnis bolyc, teršè na Bojšpravit,
 Negšè ù nye polyc postavit? *Ošavit.*

E 6

Ita-

I takoje vrime od Ratti prispillo,
 Dab' se salé ime zabillo! *A billo!*
 Dakle vechi govor Lyubavi skratimo,
 sigettuse nadvor svratimo! *Vratimo.*
 Zminise siget Grad, i druggiga dobi!
 Csemuŝes daŝe sad' prispodobi? *Dobi.*
 Stofe rechi hoche! I na hraŝtu pléŝa
 Od ŝtrasnoga Voche Potreŝa. *Otréŝa.*
 Kamo ŝriŝa ŝlidi? Viŝŝeliju zdviŝŝe?
 Stofe tebi vidi od Kanize? *Niŝŝe.*
 I ona morebit, neznaduch teŝnoche,
 Takovecheŝe zbit ŝ ŝtrahoche? *Hoche.*
 Toliche i ona do nikuliko dob
 'Z Bojnoga zakona poŝtat Carev Grob? *Rob.*
 Odkud natoche prit! jedali hinyavac
 Nye Glavar, alche bit gizdavac? *Izdavac.*
 Jaoh Domovini po takovih Lyudi!
 I nyemu, ki csini, mallo prudi! *Udi.*
 Po takovom Gradi i Zemlye napridu
 (Jednih dobra radi) na zlo pridu. *Idu.*
 Koje dërŝis Lyude, za prud Domovine
 Daŝe verno trude prez keŝŝine? *ŝine.*
 Ni nadŝvoga Puka iŝ kat dilla prudna:
 Jerjetudya Ruka bërzo trudna! *Udna.*
 Turci, kimje bilo zginnut pritom Gradu,
 Kamo dërŝis, Vilo, dà dopadu? *Adu.*
 Ali ki oŝtasse, k' ŝtrajih Beg ŝlâŝa:
 Branili ŝad' nasse ova ŝtrajâ? *Râŝa.*

Horel'

Hotel' tu oŝtatti na Kërŝtyanŝke ŝpoté,
 I Grad popravlyatti, te ŝtrahote? *Hote.*
 I Naŝche Kërŝtyané ŝiget jos nazlobit,
 Kada pod Pogane budé Rob bit? *Robit.*
 Naŝliche po Boju odlâda robitti?
 ŝigetliche ŝvoju kërŝv topitti? *Pitti.*
 Akoŝe potrûdè nassi, nas-je laŝno,
 Dâli to prem bude i pokaŝno? *Kaŝno.*
 Velikaj' Boŝŝja Vlaŝ', i znattiŝe neda;
 Al jeda jos zverŝi naŝ Bog poglyeda? *Jeda.*
 Josbih tvoje viche nâto pitat moral:
 Kij' ptich podŝe ptiche ŝve primoral? *Oral.*
 Ka zvir' verhu drugih od najvechihje ŝlâv?
 Il v' Gorah il v' Lugih je kod Jelâv; *Je Lav.*
 Stô voddi (kadaje dobro) dobre ŝriŝe,
 V' tamnoj ŝkërŝidaje Puku ŝviche? *Viche.*
 Nebrojme mèdludé, Daŝe prem zigrujem:
 Mnogim i ja ŝudé porucŝujem. *Cŝujem.*
 Razumis ŝtochu reeh: ko jos ŝunce grie;
 Kazat ni triba vech obilnie? *Nié.*
 Alito ŝ dike Boŝŝje puŝtimo Dvor:
 Ti na riŝi nike jos odgovor! *Govor.*
 Kôŝej' od Hrabroŝti Hërŝvâŝke zgodillo
 Hotenjeŝej' doŝti vidilo! *I Dillo.*
 Ima Grad Turŝka Vlaŝt, koga ni kupilla,
 Nittigaje na cŝaŝt ŝproŝilla. *O ŝilla!*
 Hvaliti na Vike, ki dërŝahu Boje,
 Bana, i Vojnike deh vridno je. *O je!*

Ti

70 ODDILY SIGETS. DIL TRÉTT.

Ti Vitezi milli po Zemlyi safvime,
Glasnosu pustilli svoje Vrime! *Ime.*
Kejegoti zastalla tú smértna prilika,
Palméje procvalla svim mladika! *Dika.*
Za Viruse bihu, za ku glave daju:
V' Komfe nastanihu sadà kraju? *Raju.*
Kaimje Gospoja zelen Venac zvila,
I Pissam od Bojanyim spravila? *Vila.*
Znam dàsa starice nyih Majke cvilille:
I Zallost sestrice imille? *I Mille.*
Bogmim daj pokoj, veesne sviche plamen,
I stvoris' nyimi svoj dobar znamen! *Amen!*
Hvalim za lip pomen ja Millosti tvojoj;
Terse ov evit rúmen úzet' dostoj! *O stoj!*
Idem, od naflada tvoga k' mojoj skodi,
Jer stinasee sadà jur zahodi! *Hodi.*
Albi kruto rad znat; Stofad' Turci csiné?
Idem dà poglyedat v' Zidine! *Idi, nè!*
Dakle na druggi kraj setuvatje nogom;
A ti draga ostaj Vilo s bogom! *s bogom!*

SVERHA
DILA TRETOGA.

OD

ODDILYENJA
SIGETSKOGA,
DIL CETERTI.
NAGROBNICE.

SULTANA SULIMANA Cara Turškoga.
Pojtoj, ki setujes mimo Rake ove:
Neka nisto esujes, nacste Mértvaczove!
Ovo ja suliman Turški Zapovidnik,
Posvoj Zemlyi iman najvechi Poglavnik.
Ki Azju dobih, Ugyipat zehrúkom,
Mnoge Kralyepobih s' Mamalucskim pukom
strah biah Latinu, Spanyolu, i Nimcu:
A Glava Ugrinu, skoró i slovincu.
Pod moju sam nogu More Zemlyom spravil:
Komaj dàsam Bogu Nebesa ostavil.
Zasittitmi nie vól svit mogal zelye;
A sadà me kriemalla sakka Zemlye!
Tako svita stvari (kot tekuche Vodde)
Csasti, i Timari, i Krune prohodde.
Za Csastise rodih; za vól svit vojvuh;
Za siget smért podnih: sve za nistar pustyah!
Kako sunee sian csestit do Zapada;
sve sam péro biah; vól-sam nistar sadà.
Nato svita slavu esuddechse, dospitti,
Naklonivsi glavu mores s bogom itti.
Drag-

*Drugga istoga Cará,
Gdi Putniku Car odgovára.*

- P. Gdo leži ovemu ù Grobu pokopan?
 C. Glava svitu svemu, Car sultan suliman.
 P. O volije slla? ovo stanje tvoje?
 C. Ovdij' smert csinilla hittit Tilo moje.
 P. Jeli to nye bilo? al, kako je smilla?
 C. svakko jest nye Tilo, koje Mat rodilla.
 P. Zacsti v' toj priliki Csast pomogla nie?
 C. Ni veruvat Diki svita, dà preim sie.
 P. Pridobitely tulik pridoblyense tu?
 C. suprot smerti ni Lik; sricha vik' nesluži.
 P. Kako je prásac mal' z tulkih Kraljev kralya?
 C. sve, stoje gdo imal, vmirajuch ostavlya.
 P. Grob tvojsvita tri bi dila mogla bitti?
 C. Mèrtva ni vech tribi, neg zemlyo pokritti.
 P. Bogti podaj statigdi Mahumet, fidi;
 C. U dobričas à ti, moj Putnicse, idi,

Treta istoga.

stanni, koi mimo setujes:
 Gdo pocsiva ovdi, dà csujes.
 Ovoje cily roka, i sve stanje sadà
 Glavaru Iztoka, skoro i Zapada:
 Turfkom' Poglavniku Caru sulimannu:
 (Na jednu priliku) koi svitom gannu.
 Koi zavje Grade, i Orsage mnoge:
 Mnogo Vojvod klàde, i kraljev pod noge.

Kij

Kij Bojev tuliko strahovitih stvoril:
 Csudoje veliko, dà ni svit oboril.
 sve to, stogod vlàda: Orsage, i slavu,
 Zbog sigetta Grada izgubi, i glavu.
 Bilje vechè zelyé, negje vas volyni svit:
 Nut sad' lice Zemlye kakoje v' mallo zvit!
 Tako sricha svita nestanovita je:
 Sto dugo obita, to dugo nedaje.
 On-ti morre do nauka bitti;
 sadà morres f' tvoim putem itti.

Cseterta istoga.

Sultan Car suliman Otomanskoga slava kolina
 Upolyu siget'skom, Grada radi siget'skoga, mèrtav
 Lezje na spot Turški, na Orsaga slovinskoga zallost.
 I nnako nehtijuch neobladana sricha: neg ovdi
 Mnogo Turak s' Carom dà sigetta èrvechi vuginne;
 A Mnogo Hèrvatov s' Banom grada branech opade.
 Nut: mèrtav dobi Car, zadobit sto nemogase živuch.
 MIKULE Kneza od ZRINYA, Bana.
 Putnicse!

stoj, ter sti razlogom; tumacsi, ter placsi;
 Grihota je nogom dàse ov grob tlacsi.
 Ni bilo dosindob (stoje svit okruzil)
 Vridnih kibi grob vechè suz za sluzil;
 Neg ov, v' kom pocsiva jedno Csuddo svita:
 sikka Virre ziva: Cvit Ratnoga cvita.
 Knez Mikula Zrinski, Virez Runa zlata:
 glavni Ban slovinski, Dalmât, i Hèrvâta.

G

Pacsè

Pacse csast Kërstyanska: Dika Dalmatinska
 Hrabrenost Hërvatska, i slava slovinska
 Nimcevesyërsto pleche: Ugrov Zalog Cine
 sin, al Otac veche, svoje Domovine.
 Kisej' najvech strasil od uzrokov Ratti,
 A najmanye plasil stose ima statti.
 Mnogicsje Boja bil; pridobilje sigdar;
 A ob slavi rabil Pridobitya nigdar.
 Mecsemje pomërsil zmožnost Otomansku,
 Missëca okërsil na svitlost Kërstyansku.
 Orujem, Zakonom Banskú csast ravnase:
 Za srichompokojnom Orfagu škërblyase.
 Takoje Grad siget, Grada Glavar branil:
 Daga ni dal uzet, nitsej' s' nyim raztanil.
 Car, ki svit tresisse, s' nyim ganut ni mogã:
 Tako v' Banu bisse kripost, i Moch mnoga.
 Neg pokle sto tisúch s' Carom na smërt dade,
 I on za Viru vruch Ban Viteski pade.
 Znaduchi, dase v' Rajneg po smërti hoddi:
 Kojadobrimë (znaj) pruddi, zlime skoddi.
 Zemlyu za Nebo je, smërt za život zminil,
 I Trud za pokoje vikoviczne primil.
 Ostavi u placsu Otac Domovinu,
 Ban Orfag, Junacsku Vojvoda družinu.
 Vechgase nestrassi Turcsin, kako groma:
 A placsuga nassi i vani, i doma.
 I Turci nyegovoj csudechse Vernosti,
 Klanyajuse ovoj Raki, slavech dosti.

Ziv

Ziv strahovit bisse Turkom, drag Kërstyano:
 sad' ga pohvalisse sviza smërtnom ranom.
 Tilo v' Grobu ovem, Duh v' Nebu pribiva:
 A Imnëse po svem' svitu proglasiva.
 Vechemi povidat od placsu ni mochi:
 fuzzeches i ti dat, tere sbogom pochi.

Drugga istoga Bana.

oVDI leza Ipan

Mik VLa Zrinski Ban.

DELIMANA, sina Velikoga Hamma,
 Poglavnika Tatarikoga.

Ovdij mlad Tatarin, Tatarski Poglavnik,
 Velloga Hamma sin, iglasovit Vojnik.
 Ki kudje prohadyal s' mecsem med Kërstyano
 Mërtve je ostavlyal byuro na svoe strane.
U Gradu bi zapërt, (sillom nutar vnide)
 Ter davsi mnogim smërt sopet van izide.
 Samoje vessel bil, na zelyu pogansku,
 Kad' je do volye pil Këröcsicu Kërstyanskic.
 Mnogeje ostavit v' tudyoj Zemlyi pline:
 Mnoge v' strah postavit, i viteske sine.
 Vichnika, i Letta Careva jest ubil:
 Jersej' toga Letta v' Kumilu zalyubit.
 Banga smërti dade, Careva Kumila
 Da za nyim opade, otroveje zpila.
 Ziv ni mira botil, sad' mërtav miruje:
 smërtiseje okrotil, ka straha necsuje.

G 2

HA-

HAMUJVANA, sina Kralya od Sirie:
 Dabi mogla Lipost, al Plemen csestitti,
 Mladost, ali Kripost smerti obranitti,
 Nebi bil pokopan u ovoj kalini,
 Hamujvan Menetan Kraljev sin jedini.

AMIRASSENA Velikoga Vojvode
 Harapskoga.

O Udi leži Amirassen
 Harapinski Vojvoda,
 Od nikogar nepristrassen,
 Kot ki serca, i ki Roda
 Viteskoga poglavita
 Med' Narodi bisse svita.
 Lyublgaje Car csestitti,
 Inyegovo hvalil viche:
 Al' Zrinyi Ban poglavitti
 Uzkratimu zitkom sriche.
 Kerv Kerstyansku mnoguprolli:
 Od Kerstjana pade dolli.

DELIVIDA ŽARKOVICHA.

O Vdi gorski Medvid, zmedyu jakih jedan,
 Žarkovich Deli-Vid pade v' tretimedan,
 Turacske kervi sit, kěj vazdar bil jedan.
 Stalan, kako Gora, v' Kraljevoj dužnosti:
 svital kako Zora v' Rattinoj tamnosti:
 Konyicskoga Zbora Glavar od vridnosti.

Sirie

Sirie Kralyicha u Polyu je ubil:
 Imnogo Diricha csestitih pogubil:
 Vitestva bi svicha, i Bangaje lyubil.
 Kudgodje prohodil med' Turfke Vojnike,
 Kervjomje nyih' plodil potoke i rike:
 K' Vitestvusej rodil, f' vitestvom u dike.
 smerti Demirhana presilnoga dade:
 Al sam kod Pogana mallo kasnye pade.
 Viteza zibrana dase pogreb znade,
 Napil ruka Bana ov Vitezu klade.

Istoga DELIVIDA, i JULIANE Drugarice.
 Postoj Putnicse, i csti:
 ovdi

Vojno i Vojna, aliti dva Vojnika
 skuppa leze,
 Ne živa, jer u Tilu umrihu:
 ne mertva, jer u imenu živu;
 DELIVID, i JULIANA.
 Koj Lyubav skuppa živitti ucsini,
 skuppa život dahu za Lyubav.
 sadā Lyubavi, Veri, Trudu, i smerti svojoj
 u Nebu mesto, cenu, pokoj, i plachu imaju:
 Zemlyi Vojnistva, i Hištva priliku pustisse.
 A ti,
 daim zamam spomenak nie,
 reci pervo nego odides;
 Pocsivajte v' Miru.

DEMIRHANA Druggoga Voivode
Harapŝkoga.

Strabota Jakosti kaseje dëržalla,
V' ovom grobu kosti svoje je pustyalla.

Demirhana Tilo Harapov Voivodde,
Kôje Kërŝubilo na velike škodde.

Tulika bisse vlast u nyemnu, i silla,
Daje iz zemlye brast s' korenem zgulilla.

Kad' bi sigetŝka Rat, na brizanyku zvana
s' Delividom dvakrat dëržalje medana.

Al o tretom pade, dase zemlya premmu,
Gdo tu silla klade ležatti brabrennu?

Niŝe zanasatti vazdar na jakosti:
Um, i sriča Ratti potribnaje dosti.

ANDRIANA RADOVANA.

Stojte malo, koi setujete mimo:
Komu ov grob stoi, poglyedajte simo.

Andrian Radovan Vitestva vërloga,
Drugocs odkupovan od robŝtva Turŝkoga.

V' ovom ležigrobu Kërŝtyanskom zalostjom,
Dopuniysi dobu žyvota kripostjom.

Prielje dviŝtoran, kot ocsi tulike,
Da s' nyimi viddi ŝtran onih Rajŝkih dike.

Dvi ŝtottip ran prie, kot Uŝta tulike,
Da s' nyimi ŝlast pie one Rajŝke dike;

Ali da procsaŝti ŝtvoritelya ŝvoga
U Nebeskoj Vlasti, Gospodina Boga.

Ovo

Ovo koi estite, recite 'z dragosti;
U Miru ležitte Radivoja kosti.

Drugga Iŝtoga.

Vitez od dvi ŝto Ran oflablyen on jaki,
Andrian Radovan leži v' ovoj Raki,

ŝmërteŝe bojalla s' jednom nevgrisitti,
Zatoje pustyalla tuliko ŝtril itti.

ŝit truda, i Boja (to je ŝriča kriva)
Rajŝkoga pokoja ŝad' veŝel užiya.

MURTUZANA Passe, i AHMETTA fina
nyegovoga.

OVdi pod ŝigettona

Leži Ozac ŝivona Murtazana s' Abmaettoma

Carru na potenje:

Takosmose billi, da dasmo žyvjenje.

Tila, med' Vojniki,

Pocsivaju ovdi: Immena u Viki;

Duse v' Rajŝkoj Diki.

Kneza GASPARA ALAPICHA.

Knez Gaspar Alapich poglavitta Rodda,
KUVojnicci Lavich, v' Boju Turŝka škodda.

Ovdiŝam fahranyen do ŝudnyega danka,
Turŝkom ŝablyom ranië, prez lvega oŝtanka.

Za manom odvetak dobar glaŝ oŝtaje,
I žitka ŝvërsetak pocetat nastaje.

Dah život za Viru, a dobih življenje:
Pocsivam u miru na vicsno postenje.

G 4

Velí.

Velikoga KADIASERA Turfkoga,

NEnojtese csudit Derojse, i Hoze,
I Druggi Masulmani.

Stome hti odsudit, i sto biti moze,
Da lezim med' Kerstyani?

Roka nigdor svoga previdit nemorre.
Sricha ni stanovitta

sve stvari ovoga svita-se pokorre
smerti, ka sve bitta.

Po ovom hodechi Masulmani kraju
Racsitese rechi, Pocsivaj u Raju.

RUSTANA Vezira.

Razumom umichan, i Rukom stanovit:

U Tanacsu srichan, u dillu hrabrovit:

Nesrichu v' Lyubavi sricha muj' rodilla,
Bilamije k' slavi, i k' smerti Kumilla.

Ne od sigetskih muk, a kod sigetskih Vrat,

Neg od Tattarskih Ruk utergnuh Rustan vrat.

Deliazanme zgubi, da potlam Kumillu

svojom voljom lyubi, dahju s' zirkom millu.

Kigod ovidi stane, gdi je grob Veziru,

Nek' recse, Rustane pocsivaj u Miru.

IDRIZA Vezira Tattarskoga.

Ruke okervavih, a osovtilah ime:

Pomoch ja zabavih na sigetsko brime.

srichisam odvratil: dah glavu za glave.

smertise nis kratil rad' Viteske slave.

PE-

RAHMATA Golie.

Golia v' zivotu, Samson u Jakosti,
Morah pustit totu i dusu i kosti.

Mnogics derzah medan, i dobih hrabrene:
A Kerstyanim jedan sam predobi mene.

Kerstyenu keru veche Rahmat neproliva:
Poda smerti pleche, ter navik pocsiva.

PETRA FARKASICHA Poglavara sigetf.

Tulikemi trude, i tuliko brime
(Dase lyudi csude) davaloje vrime;

U svakomu ostah nepridoblyen trudu:

Na poboj s' kim god stah bissemu zaludu.
smert name ni truda zvan jednoga vergla:

I v' onom-mi Uda i zivot je vtergla.

Trudihse Za Kralya, za Dom, i za Viru,

Za ke umrit valya, sad' pocsivam v' Miru.

ALDERANA Vojvode Harapskoga.

Immenu Alderana,
Cslovika premudroga,

Vojvode Harapskoga,

Ova skrila jest dana.

Jer Dubi nemilli,

Koje dozval bisse,

Dase za Grad trudisse,

S' nyimsuse naplatilli.

Tilu, ni Dusi pokoj

Zaman-mu zelitti nemoj.

EMBRU

EMBRULAHA lipoga.

ù kojoj Arpianine Zarucsnica placse.

U Nesrichaniasaf Dragoga od Pravih
 Nyegovihovih përs na Boj odpravoh.
 Dahnu sluge, i dablyubav k' Pomochi,
 Sulimana kad' zelyase pomochi.
 I Molyahga, kad' se dïli, na Vrati,
 Dase svoje do Lyubovce vred vrati.
 Ter nisili obechalse vratiti?
 Alse veche, Duso moja, ne-vrati ti!
 Broih dneve i Missce v' zallosti,
 Ter sto vche, sveme veche zallosti.
 Nepokojna ja Lyubovca za Millim,
 svakkojemu, kime viddi, ah millim!
 Najkasnyete iskat idoh na Boje,
 Koimise Misli zate sve boje.
 Ali tuzna ù straslyivih ja Mislyah,
 Mërtvogate ovidi zastat ne-mislyah.
 Gdite najdoh zakopana, moj Dragi,
 Med kërstyani pod sigettom ù Draggi.
 Ah nelezi tebi ovidi lipo ta,
 Embrulabe moj predragi, Lipota.
 Bilsi lyuto, Embrulabe moj, Boje:
 Ter s' Hërvati, kise Boja ne-boje;
 s' Carom Turfskim te Hërvate mnech satërt,
 Alisimi s' Carom ostal ti satërt.
 Ostaliste mërtvi v' prahu, i v' kërvi,
 Hlyepilliste na pravicsnu jer kërvi vi.

Ab

Ah zacsmite al Kraly al Ban neuze:
 Ter zivoga nepostavi ù Uze?
 Nossillabih mnoge zate Odkupe,
 Iz suzanystva date nazad odkupe.
 Nego dami sad' Divojki Udovi
 Oslablyuju, i ginneju Udovi.
 Za tobom ja zühko cvilim, i placsem:
 Vetre s' zäisci, Vode ponavlyam s' placsem.
 Od tvojemë Embrulabe, te Bolli
 serce moje, i Dusica svo boli.
 Zate Lyuba rada hochu umriti,
 Kad mi, dragi Lyubovnicse, umri ti.
 I za tobom hochu volyno propasti
 U Dolinye Bulkanove Propasti.
 Ka druggoga nigdar nisam umilla,
 Nego tebe, tebe hochu, Dräga, i Milla.
 A Vas prossim, o Putnici vi trudni,
 Millosërdya, u kojemu vam Trud ni.
 Kicsni pokoj Embrulabu prossitte;
 A Bog vam daj, sto od Boga prossitte.
 Dvih Brattov
 MILLOSA, i MATE BADANYKOVICHEU.
JEdnaj' naf utroba dva Bratca rodilla,
 A fricha-nam groba nie razdvoilla;
 Jedino zivismo, bismose za Viru,
 Jedino umrisimo, kot Virni ùmiru:
 s' tim zivot dobisimo ù Nebeskom Miru:
 JVAN.

IVANNA NOVAKOVICHA.

sablyu okervavih, ocsernih, i ztupih,
 f' Kervjomse proslavih, i dobar glas kupih,
 Novakovih Ivan, plemen Debelyaka,
 Po krainah spivan za dobra Junaka.
 Passu Murtuzana poslah k' Mahumettu,
 I vech Musulmana pri gradu sigettu.
 Al paddoh i ja tũ, gdi Ban f' Gradom pade:
 V' Nebumi Bog zatu smert živlyenje dade.
 KAIRBEGA Vezira Mamalucskoga.

Dovedoh Mamaluke
 Mnoge sablye i luke,
 Da dam Caru u ruke
 To Vojnicsko Imanje;
 Al gdi mislyah dobitti,
 I Kerstyane robitti,
 Totu morah Rob bitti,
 I priet vecsno stanje.
 Kerstyanska zla namira
 Udrime Beg-Kaira
 Mamalukov Vezira
 siget Grad ervechi,
 Carevoj na vernosti
 Bil samse verno dosti,
 Batrivilsam Jakosti
 I živuh, i mrechi.
 Kadisam ja mnil zapet,
 Totu sam ošal zapet;

Pisab-

Pisabse Junak za pet,
 Zgubime sam jedan.
 Sricha je odsudila,
 Dabi Grob moga Tila
 sigetska Zemlya bila
 Kadi zgubih medan.
 Koi mimo ides, ah reci Veziru
 Pervo neg odides; Pocsrvaj u Miru.

Gospodina JURIA CHAROVICHA.

BOgu Vitez jaki, i Kralyu i Domu
 Lezi Juraj Chaki u grobu ovomu.
 Zemlyi tilo, Viku Imeje ostavil,
 A Dusu u diku Nebeskuje spravil.

RADIVOJA i JURANICHA Vojvod.

OVdi dva Vojvode, dva Viteza leze
 Kih Lyubav slobode rad' sigetske veze.
 Kroz Vojšku probisse iz Grada iziduch,
 I Mnoge pobisse po taboru iduch.
 U Beesfu zelili do Cefara dochi,
 Dabi izprofilli za obrambu mochi.
 Al kad' na Tatarov ostrazu dospisse,
 Iz onih Kotarov dalye nestupisse.
 Za Lovru Radivoj, Drug za Druga pade:
 Ov i on velik broj Turak na smert dade.
 Odsicse i glavu Radivoj Veziru,
 To za lyubav pravu Grada, i za Viru:
 sad' imaju slavu, i pokoj u Miru.

Samo-

ODDILY SIGETS.

Samoga JURANICHA Vojvode.

O Vdi Lipoté Venac,
O Vdi junastva kitta,
Leš zemlyom pokrita,
Mlad Iuranich Lovrenac,
Koga, koje vidyahu,
Kruto lyubihu Vile:
Kako Nebeske strile,
Turcigase bojahu.

Vilam zallost veliku
Tattari ucsinisse:
Bana, i siget udrisse
U ovomu Vojniku.

Placse Vila Lipotu,
Ban Hrabrenost placse,
siget-grad pomoch jacse,
A Junaci Dobrotu.

Ti koi mimo ides
Nad umërsim za Viru
Reci, Pocsivaj v' Miru,
Përvö neg odides.

ANDRIA GUSŒICHA Glavarä.

G Rob dicsnii zadobitti
Nisi mogal tvojoj flavi,
Neg koga sam sebi sprävi:
GusŒich Andre poglavitti.
Viteskitij' glas progranil
Od Istoka do Zapada,

Glavarä

DIL CSETERTI

Glavar buduch Pechi grada,
Turkomsí grad Zriny obranil.
Pod sigettom mnoge pobi,
Potri kola i topovom:
Pade i sam; ali s' ovom
smërtyom vicsni život dobi.
s' kërvmom Vitez diku kûpi,
Iz zemlye na Nebo stûpi,

STIPANA ORSICHA,

PAddoh od smërtnih Ran ù siget'skom kraju:
Tur'skom kërvmom opran, sad' živem ù Raju.

PETRA PATATICHA.

JUnak, med' Junaki postuvan za-živa,
Mërtav v' ovoj raki Patatic pocsiva.

MIKULE SEKULICHA.

sekulich Mikula, zmaj ognjeni v' Rattu,
Kogaj' Zemlya csulla hrabrost obilattu.
Opadsí za Viru, ù ovom Pogrebu
Pusti Tilo v' Miru, s' dusom pojde k' Nebu.

VIKA PATRATOVICHA.

Dobi slavno Ime življenja vicsnoga,
Ki vitesku prime smërt za Dom i Boga:
skërbimi v' tom bihu velike, i male;
Živoga lyubihu, mërtvoga me hvale.

ILIE GOLLEMA.

V' Imenu, i v' Dillu ki Golem bih z' ista;
Nut kakomij' Tilu dosta mallo Mista.

Druga

DRUGGIH VITEZOV KERSTYANSKIH

sigetskib Braniteljov.

Ovdi mi Kerstyani vicsni stan dobismo:
ki, daſe obrani siget Grad, ſkerbiſmo;
Nehiſmo bit Robi Turſkoga ſinjira,
ſ' ovimiſe Grobi Nebo nam odpira.

SIGETA GRADA.

Glaſan biah dokle pridobivah Boje:
Glaſniſam pokle izgubih ſve ſvoje.
Niſam vech procinyen mogal bittivikom.
Nego jeſam plachen ſ' kervjom ovulikom.
Carje ſvoj život dal záme; à Ban glavu,
Caru je rok prodal Grad; à Banu ſlavu.

Druga iſtoga GRADA.

ù kojemu Rat govorri.

O Bilno jur 'z tverdin pripravnoga návo ſigetta
Rattinu ſpoznaj moch ſlovinska o Zemlyo; nit
Uſſaje ù hrabrenost nit ù vitesko ſerce, nut eva (odſle
U-polye zjednacsih tverdinu ſigetsku lezeche;
Nutti koje k' zubkoj dopelyah ja Viteze ſmerti:
Ban ſ' Junaci ovdi; ovdi Car ſ' Veziri pocsiva.

IVERHA i DOſPITAK.

380566 1948

имени И. И. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ П. МЕНШКОВА

